

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל
תיק מספר 2009/0759.08
אברהם אידלזון 3, רמות

מספר הוועדה: 9

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"א בסיון תשפ"ד (27.6.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה: 10:15

שעות סיום הוועדה: 15:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יואל שבת:

אנחנו ממשיכים בדיון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעזור לה.

יואל שבת:

הרב יוחנן וייצמן יושב ראש הוועדה.

יוחנן וייצמן:

כן, אם תהיה יושב ראש בתיק הזה, חוץ מישראל יבוא קודם, 9/759.8.

יואל שבת:

היא מעלה את התוכניות,

יוחנן וייצמן:

איזה מספר?

לאה שרייבר:

טוב, אנחנו בתיק 2009/759.8 ברחוב אידלסון 3 ברמות, מדובר בבקשה לתוספת בנייה לפי תב"ע וממ"ד ומחסן בתת-הקרקע, אני רואה שזה עולה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שלחתי למיטל, אבל היא לא הספיקה לתקן.

לאה שרייבר:

עכשיו הבקשה במתכונתה המקורית, התחילה עם תוספת ממ"ד, שלא אפשר בניית ממ"ד בעמודה, הבקשה עלתה כאן לדחייה. עם החלטה לתקן את הממ"ד באופן שיאפשר בינוי באופן שיאפשר בינוי של ממ"ד לכל העמודה. הם תיקנו את הבקשה כך שהממ"ד נכנס קצת על חשבון השטח העיקרי בקומה, בקומה התחתונה, ועל חשבון מרפסות בקומות העליונות, התקבלה הסכמה של כל בעלי דירות, המיקום של הממ"ד,

אלדד רבינוביץ:

זה מופיע בתוכנית צל כאילו שיהיה מרפסות סוכה?

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור),

לאה שרייבר:

נספח בינוי, נספח הבינוי,

יואל שבת:

נספח בינוי מאפשר להם בעצם מרפסות, אבל הם החליטו לוותר עליהם, בשביל שיהיה להם ממ"ד.

לאה שרייבר:

בקומת, אם תסתכלו פה,

יואל שבת:

כן, כן, הסכמה שלהם.

לאה שרייבר:

כן, כן, תסתכלו, זה התוספת לפי התב"ע,

צחי ברים:

למה יש מתנגדים?

לאה שרייבר:

התב"ע נתנה, את הבינוי עד לכאן, עד לקו הבניין, בתחילה, הנה אני אפתח את התוכנית הקודמת, אבל חבל לי לפתוח, כי עד שזה עולה, הממ"ד הוצע כאן. אוקי, ועל זה, החלטת הוועדה הקודמת, הייתה לדחייה גם היו התנגדויות, גם על (לא ברור) של הממ"ד פה, ובאמת איפה שהממ"ד,

יואל שבת:

לא, אבל למה הם עוקרים עכשיו את העץ שמה?

לאה שרייבר:

מה?

יואל שבת:

מה הם עוקרים עדיין את העץ שם?

לאה שרייבר:

עץ, יכול להיות שבאמת לא צריך לעקור פה עץ.

יואל שבת:

לא, לא צריך, למה לעקור?

לאה שרייבר:

אוקי,

יואל שבת:

יש שם הערה, שלא,

לאה שרייבר:

פתחתי את זה,

יואל שבת:

יש לנו,

לאה שרייבר:

פתחתי את זה, ואני,

יואל שבת:

בתוך הדיון ודברים, אנחנו חבל, יש שמה עץ, לשמור עליו.

לאה שרייבר:

לא לעקור עץ בחצר. בסדר.

יוחנן וייצמן:

צריכים להיות מה העץ.

אלדד רבינוביץ:

כבר הפסידו את ההתנגדות.

לאה שרייבר:

בכל אופן,

יוחנן וייצמן:

כן,

לאה שרייבר:

עכשיו למה הממ"ד הזה, אוקי, אין סיבה, אם אין סיבה,

יואל שבת:

עץ זה דבר טוב.

יוחנן וייצמן:

לא, יש עצים שאנחנו צריכים לעקור.

צחי ברים:

בוועדה הקודמת הורידו את הממ"ד,

לאה שרייבר:

הוועדה הקודמת הממ"ד, מסתכלים,

יוחנן וייצמן:

הזיזה אותו למטה.

צחי ברים:

הפחיתה,

לאה שרייבר:

תסתכל רגע על התוכנית,

צחי ברים:

לבקשת המתנגדים?

לאה שרייבר:

תסתכלו על התוכנית, אני אסביר לכם שם, הממ"ד היה פה בתחילה, הקו בניין הוא עד לכאן, התב"ע נתנה בינוי בשטח עיקרי עד לכאן בקומה הזאתי, בקומה מעל, עוד רגע נעבור באזור הזה, יש מרפסת,

יואל שבת:

תסמני רגע, בשטח, בתא שטח איפה היה הממ"ד, כן, שיראו.

לאה שרייבר:

משהו כזה,

ישראל קלרמן:

על הפינה של המגרש, הבנו.

לאה שרייבר:

מה?

אלדד רבינוביץ:

למה הורידו את זה בוועדה הקודמת?

לאה שרייבר:

כי המקום, אופ, המיקום שמה לא אפשר בנייה של ממ"ד בעמודה, ואני גם אסביר למה, עוד רגע דקה רק נסמן אותו,

צחי ברים:

אבל לא בגלל המתנגדים.

לאה שרייבר:

היה גם התנגדויות על זה, אבל בעיקר מה שהפריע לנו,

צחי ברים:

לא, אני ראיתי מה שאני רוצה לדעת, האם אותם מתנגדים שהתנגדו אז, וגם עכשיו הם מתנגדים,

לאה שרייבר:

אני לא יודעת לענות לך בדיוק מדויק, בגלל שגם לפרסום הקודם היה התנגדויות, וגם לפרסום החדש היו התנגדויות, עוד לא בדיוק בדקתי מה. עכשיו למה הממ"ד פה לא אפשר בניית ממ"ד בעמודה? כי בקומה מעל, אם תסתכלו כאן באזור הזה, יש כאן מרפסת, אז ברגע שהממ"ד נמצא לי כאן, אין לי אפשרות גישה לממ"ד, זה לא יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

היום יש איזה משהו (לא ברור) לממ"ד, לא?

לאה שרייבר:

היום זה תיק, זה תיק מלפני תקופה.

יואל שבת:

כן, 3 מטר, כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

לאה שרייבר:

עדיין גם לא התייחסה, מבחינה תכנונית, אני לא יודעת אם כל השטח הזה היה מספיק להם. עכשיו מה שקורה עכשיו זה שבעצם הממ"ד נכנס פנימה, הממ"ד נכנס פנימה, על חשבון שטח עיקרי, על חשבון במקומות על חשבון המרפסות, התקבלה הסכמה של כל,

יוחנן וייצמן:

כל העמודה.

לאה שרייבר:

כל העמודה על המיקום, הם אמרו אוקי אנחנו מעדיפים ממ"ד על חשבון מרפסת, בסדר, עניינים שלהם, הסכמה שלהם, מקובל מבחינה תכנונית, אין לנו מניעה לאשר את זה. עכשיו אני רק אציין שאת השטח העיקרי שהם יוכלו לקבל כאן, הם ניידו, לקומה התחתונה, ויש כאן,

יוחנן וייצמן:

לקומת הקרקע?

לאה שרייבר:

מה?

יוחנן וייצמן:

בעלי קומת הקרקע,

לאה שרייבר:

להם במילא אין זכויות לנייד, אוקי,

אלדד רבינוביץ:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי אם אין נסיגות,

אלדד רבינוביץ:

התב"ע היא בנסיגה.

לאה שרייבר:

התב"ע היא, אפשרה שמה מרפסת, יש כאן, ויש כאן מחסן, יש כאן תוכנית צל למחסנים לשאר
הדיירים, כל העמודה הזאתי, פה 5 בעמודה הזאתי. ו - ,

אלדד רבינוביץ:

עכשיו למה זה תוכנית צל? זה חפור שמה כל השטח הזה, או שהוא לא?

לאה שרייבר:

הוא עדיין לא חפור, גם השטח הזה שהם מציעים את ה - , את הבינוי.

אלדד רבינוביץ:

אבל הם יחפרו את זה, הם יחפרו את זה במסגרת הבינוי? שכאילו,

לאה שרייבר:

מי המבקשים? לא, ממש לא, הם יחפרו את השטח שלהם. אבל הם מציעים, אוקי, אנחנו בונים
בשטח הזה, אבל אנחנו לא (לא ברור).

יואל שבת:

מראה לך תוכנית רעיונית עתידית,

אלדד רבינוביץ:

אבל אי-אפשר יהיה לחפור את זה אחר כך, דרך החדר שלהם.

יוחנן וייצמן:

נכון,

לאה שרייבר:

יש לי שם, יש גישה מפה, יש גישה מפה,

יואל שבת:

לא, אבל יש גם מתאר, אבל אני רואה,

לאה שרייבר:

מה? הירידה זה של המבקשים לשטח שהם מבקשים ולמחסן,

יואל שבת:

הוא צודק כאילו,

לאה שרייבר:

מפה מפה,

יואל שבת:

איפה אני, אני לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל הזמן,

לאה שרייבר:

מכאן לכאן,

יואל שבת:

מכאן? אוקי,

לאה שרייבר:

מכאן לכאן. אין לי בעיה בתחילה ביקשנו,

יוחנן וייצמן:

והחלל הזה קיים?

אלדד רבינוביץ:

כן, למה צריך לחפור אותו.

לאה שרייבר:

בוא נסתכל שנייה בחתך, אני לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

להבין את זה מהם.

לאה שרייבר:

לא, לא, זה לא,

אלדד רבינוביץ:

תסתכל,

לאה שרייבר:

תסתכלו זה לא קיים, אבל בסדר. זה תוכנית צל, אנחנו בעצם בתוכנית צל, אנחנו לא בודקים עכשיו,

אלדד רבינוביץ:

רק רציתי לוודא שאפשר ליישם אותה.

לאה שרייבר:

אפשר,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור).

לאה שרייבר:

אני לא יודעת. בסדר?

אלדד רבינוביץ:

אז מה ההתנגדות?

לאה שרייבר:

זה הרעיון.

אלדד רבינוביץ:

אז מה,

לאה שרייבר:

שני התנגדויות,

רוחמה יעקבי:

יש שלושה מתנגדים. לקרוא להם? להכניס?

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור.

אלדד רבינוביץ:

זה הכול אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אם נשאר מתנגדים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

של ההתנגדות.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), כן.

רוחמה יעקבי:

מתנגדים פה.

יוחנן וייצמן:

שנכניס פה עוד משבצת.

רוחמה יעקבי:

בבקשה, אדוני, אתה מתנגד.

דובר לא מזוהה:

אפשר להתחבר למסך גם?

רוחמה יעקבי:

לא, לא יודעת, לא נראה לי.

דובר לא מזוהה:

אפשר להתחבר למסך?

דובר לא מזוהה:

תשאל את יואל.

לאה שרייבר:

לא, אי-אפשר,

אלדד רבינוביץ:

מסך המחשב שלו.

יואל שבת:

אין לנו דרך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבטחה.

יואל שבת:

אבטחה. אם יש לך מייל, תשלח לי במייל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבטחת מידע לא מאפשרים, רק דרך,

יוחנן וייצמן:

של מי המסך? של שניידר?

לאה שרייבר:

אפשרות לשלוח, מה?

יוחנן וייצמן:

שישלח אולי מייל.

לאה שרייבר:

אני לא יודעת אם זה פה על ה - ,

יואל שבת:

אפשר לשלוח למייל, אם יש לך קובץ שאתה רוצה לשלוח למייל, אז אפשר.

רוחמה יעקבי:

אז שישלח פה, אז תזוזו. אתה עושה לנו סדר? שבי פה כן,

יוחנן וייצמן:

3, 4 דקות.

רוחמה יעקבי:

כל אחד ידבר בתור שלו.

יוחנן וייצמן:

בעירייה זה 3 דקות. אתה שם קובץ, 3 דקות.

רוחמה יעקבי:

הוא יקריא, וכל אחד יגיד את השם שלו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, הם עושים בדיקות, אבטחה.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים, יש מישהו שרוצה לדבר ראשון? או שנלך לפי סדר? יש אחד שמייצג את כולם,
יש,

רוחמה יעקבי:

יש פה, תביאי כסא.

יוחנן וייצמן:

גברת ברכה דניסטרובסקי,

אלדד רבינוביץ:

אפשר לשבת גם בצד השני,

יוחנן וייצמן:

האם גברת ברכה דניסטרובסקי פה?

דובר לא מזוהה:

היא לא הגיעה עדיין.

יוחנן וייצמן:

לא הגיעה עדיין, אז אני שם את זה בצד, שלא הקראנו. רות בן עמרם?

רוחמה יעקבי:

רות,

יוחנן וייצמן:

בבקשה. אנחנו איתך.

רות בן עמרם:

כן, אני מתנגדת ל - , לבנייה הזאת.

יוחנן וייצמן:

באיזה קטע בבנייה? את רוצה להסביר לנו?

רות בן עמרם:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

לאיזה? לכל הבנייה?

רות בן עמרם:

לא, הוא, הם ביקשו לעשות מחסן, וביקשו להוסיף חדר, אני לא יודעת, דירה ממ"ד, ומהניסיון שלי בבניין 8, הבן אדם מקבל לבנות מחסן, והוא עושה שם יחידות דיור, ודירות, וזה, העירייה צריכה לעקוב אחרי זה, ואני מתנגדת, יש שם, שביל צר ועוד יפתח לנו דירות, ועוד הוא יעשה לנו פתחים מהמחסן שהוא מבקש. אני מתנגדת, זה מפריע לנו.

צחי ברים:

מה התכוונת כשאמרת (לא ברור).

יואל שבת:

רגע, החשש שלך,

רות בן עמרם:

לגן ילדים, למעון,

יואל שבת:

החשש לך ליחידת דיור?

רות בן עמרם:מה?

יואל שבת:

החשש שלך, זה בעצם ליחידת הדיור?

רות בן עמרם:

כן, יחידות דיור,

יואל שבת:

אבל אם לא יהיה שמה יחידת דיור? יש שמה רק מחסן,

רות בן עמרם:

לא, מחסן, לא, אני לא מסכימה.

יואל שבת:

למה מחסן לא?

רות בן עמרם:

כל השטח הזה הוא מלא סלעים, הוא יחפור, הוא יהרוג אותנו. אם הקבלן, אני הייתי בין הראשונים שקניתי שם. אם הקבלן היה יכול לעשות שמה מחסנים, אז הוא היה עושה שם מחסנים. יש שם סלעים ענקיים, הוא לא יכול עכשיו, או בשביל שהוא רוצה מחסן, מה הוא צריך את המחסן? צחי ברים:
מה התכוונת כשאמרת,

רות בן עמרם:

מה? מה יש לו מהמחסן הזה? הדירה הזאת גדולה, חצר גדולה, הוא עשה, הוא יכול לעשות מחסן בחצר, למה הוא צריך לעשות מחסן ולחפור לנו ו - ?

יוחנן וייצמן:

למה התכוונת? בניין מספר 8 זה הבניין שלכם?

רות בן עמרם:

מה?

יוחנן וייצמן:

בניין מספר 8 זה הבניין שלכם?

רות בן עמרם:

כן,

לאה שרייבר:

את גרה?

יוחנן וייצמן:

הוא כבר חפר, אותו מבקש עשה שמה עבירת בנייה את אומרת?

רות בן עמרם:

הוא ביקש 10 מטר לחפור אצלנו בבניין, במספר 8, הוא לקח 10 מטר, והפך אותו ל – 100 מטר, ויש שם יחידות דיור,

יואל שבת:

איפה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא בניין 8, זה,

רות בן עמרם:

מה?

אלדד רבינוביץ:

אותו בניין או לא באותו בניין?

יוחנן וייצמן:

זה, לא באותו בניין? איפה את גרה?

רות בן עמרם:

אני ב – 8, בשלום סיון 8.

דוברת לא מזוהה:

דוגמא לבניין אחר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שלום סיון,

יוחנן וייצמן:

את גרה בסיון (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה הבניין אחורי, שים לב, זה הרחוב מאחור.

יוחנן וייצמן:

את גרה בבניין הזה, כעת הבנתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש מעלה,

לאה שרייבר:

למבקש?

יוחנן וייצמן:

היא אומרת אל תתנו בבניין הזה, הוא עשה עבירת בנייה בבניין שלי.

רות בן עמרם:

(לא ברור) האנשים האלה, מבקשים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם גם וגם,

רות בן עמרם:

הם בונים דירות, הם לא בונים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ב – 8 זה מוזר. לא,

צחי ברים:

איפה את גרה? תסבירי איפה את,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בניין צמוד,

יוחנן וייצמן:

צמוד, בראי שלו,

דובר לא מזוהה:

מאחורה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מאחוריו.

דובר לא מזוהה:

יש לו דירה ב – 8, שתי דירות ב – 8, ודירה ב – 10.

צחי ברים:

הבנתי, עכשיו,

דובר לא מזוהה:

בין השאר.

צחי ברים:

הבקשה כרגע היא על איזה מספר בניין?

אלדד רבינוביץ:

10.

דובר לא מזוהה:

10.

צחי ברים:

10, ואתם גרים ב – 8, ואתם אומרים שיש לכם כבר ניסיון איתו ב – 8?

רות בן עמרם:

כן,

צחי ברים:

הבנתי.

לאה שרייבר:

אוקי,

רות בן עמרם:

לתת לו,

צחי ברים:

ב – 8.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) רלוונטי.

רות בן עמרם:

גם למטרד בשבילינו, וגם לדירות, ועוד דיירים, ועוד זבל, ועוד בלגאנים.

צחי ברים:

הבנו, הבנתי.

רות בן עמרם:

הוא עשה לנו גן, אנשים עוברים מהכניסה שלנו, הוא לא,

יוחנן וייצמן:

אתה לא (לא ברור) אתה עורך הבקשה, נכון?

רות בן עמרם:

לא (לא ברור), לא כלום.

רוחמה יעקבי:

כן,

רות בן עמרם:

גן, משפחתון, מעון, תלמוד תורה. זה מה שהבניין צריך לקבל? זה מותר לו? בלי לשאול, הכול מותר. זהו אין פיקוח, אנחנו לא צריכים לבוא להיות אנשים מלשינים, העירייה לא באה ומפקחת מה הוא עושה.

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור, לאה מנליס?

רות בן עמרם:

יחידות דיור, יחידות דיור, זה מה שהראש שלו.

יוחנן וייצמן:

לאה מנליס כאן?

עדינה מנליס:

אני.

רות בן עמרם:

מה?

יוחנן וייצמן:

את חוזרת על מה שהיא אמרה, או יש לך מה להוסיף?

עדינה מנליס:

אימא שלי פשוט לא דוברת עברית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, תדברי אין בעיות.

עדינה, אוקי, אנחנו,

דובר לא מזהה:

מה השם שלך רק?

עדינה מנליס:

עדינה מנליס.

יוחנן וייצמן:

מה שהיא אמרה את לא צריכה לחזור.

עדינה מנליס:

לא, אני לא אומרת אנחנו פשוט הבאנו חוות דעת מאדריכלית של התוכנית, נשמח גם להגיש לכם אותה, אם אפשר.

יוחנן וייצמן:

תגישי לו, וגם לנו, לא, לא, סליחה, למבקש ולנו. יש לך שתי העתקים?

צחי ברים:

ואתם גרים? אימא שלך גרה איפה?

עדינה מנליס:

אידלזון 4, זה באידלזון 3, סליחה,

לאה שרייבר:

בבניין של המבקש.

עדינה מנליס:

בבניין של המבקש, כן,

לאה שרייבר:

אוקי, ומה ההתנגדות?

עדינה מנליס:

מה שהיא אמרה, אז,

צחי ברים:

אני הבנתי שהמבקש הוא ב – 10.

אלדד רבינוביץ:

המבקש הוא ב – 10, לא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שימו לב,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

לאה שרייבר:

, 3

עו"ד אילנית מיכאלי:

שלום סיון ואידלזון,

לאה שרייבר:

שלום סיון,

יוחנן וייצמן:

אותו בנין,

אלדד רבינוביץ:

עם שני (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

בשלום סיון 10, אידלזון 3.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה בנין אידלזון שלום סיון.

עדינה מנליס:

הדירה היא באידלזון 3, מה שהוא מבקש.

לאה שרייבר:

ויש לך גם משלום סיון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בפינה.

רוחמה יעקבי:

שתי כניסות,

לאה שרייבר:

שתי כניסות לבנין, טוב, הלאה.

צחי ברים:

אני חושב שיש פה טעות,

לאה שרייבר:

מה? מה?

עדינה מנליס:

מה שהיא אמרה על הסלעים, שאי-אפשר לחפור עכשיו למחסנים,

יוחנן וייצמן:

כן,

עדינה מנליס:

אז האדריכלית אמרה לנו דבר ראשון, אם רוצים בכלל מחסנים צריך לפנות לכל השכנים, ולראות אם כולם רוצים להתנגד, ולבנות מחסנים ואם אפשר ללכת למהנדס שיבדוק אם אפשר, יכול להיות שעוד שכנים ירצו מחסנים, זה בסדר. ודבר שני, לגבי הממ"ד שלו שהוא רוצה לבנות ב - , בחצר, ממ"ד זה משהו שהיום לצערי נצרך בכל בית, ואין לנו בבניין, אז עדיף למקם אותו במקום שגם שאר השכנים יוכלו לבנות, ולא בחצר שפונה לחזית,

יוחנן וייצמן:

למה? הוא בונה לכל העמודה שלו.

לאה שרייבר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אם אנחנו הבנו נכון,

עדינה מנליס:

(לא ברור) אבל,

לאה שרייבר:

אתם גרים בעמודה?

יוחנן וייצמן:

יוצא מעליו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מציעים,

יוחנן וייצמן:

את גרה מעליו?

עדינה מנליס:

היא גרה בצד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בקרקע השני,

עדינה מנליס:

אבל היא גרה מעליו, ואף אחד לא דיבר איתה על זה.

יוחנן וייצמן:

מותר לה ממ"ד? גברת שרייבר.

לאה שרייבר:

והתוכנית צל הם הציגו, יש?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני שאלתי קודם, קודם כל זאתי שגרה מעל, איך קוראים?

יואל שבת:

אני אעבור בצורה יסודית על ה - ,

יוחנן וייצמן:

בוא תיתן גם,

לאה שרייבר:

הבקשה לממ"ד היא רק בקומת הקרקע,

עדינה מנליס:

שהוא מגיש לבקשה, הוא לא ידע בכלל שאנחנו יכולים כאילו להצטרף לזה, אף אחד לא דיבר
איתנו על זה,

רוחמה יעקבי:

קיבלתם מכתב, לא?

עדינה מנליס:

קיבלנו מכתב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם לא ידעו שהוא מגיע, ולא ידעו שאפשר להצטרף,

עדינה מנליס:

הוא הגיש בזה, בעמודה העצמית שלו. הוא לא,

לאה שרייבר:

אתם לא עם העמודה, בעמודה ממול בעצם,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל, הממ"ד שלהם לא יהיה בטור, הממ"ד, הוא לא יהיה בקיר משותף.

לאה שרייבר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא קיר משותף, אבל,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל מתחילים לבנות, אז למה שלא ייכנסו לשטח פעם אחת,

יוחנן וייצמן:

יעשו ביחד, שיגישו בקשה להיתר,

רוחמה יעקבי:

אתם יכולים לקחת אדריכל,

לאה שרייבר:

היא אמרה,

עדינה מנליס:

אין לי תקציב, אני לא יכולה להיכנס לאנשים לכיס.

יוחנן וייצמן:

מה?

צחי ברים:

לא, את אומרת שאין גישה, במידה ויש גישה יש לך בעיה עם הממ"ד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה לא להגיד לה,

יוחנן וייצמן:

אתם מוכנים להגיש בקשה להיתר במהירות, ולהצטרף אליהם באיזה שלב?

עדינה מנליס:

עוד לא לבנות עכשיו.

רוחמה יעקבי:

לא, הם לא רוצים עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אתם לא רוצים לבנות,

לאה שרייבר:

הם לא רוצים,

יוחנן וייצמן:

אז מה הבעיה?

עדינה מנליס:

מה הבעיה? שאנחנו לא רוצים לבנות, ואנחנו לא רוצים שיחפרו מתחת לבניין,

יוחנן וייצמן:

חפירות, הבנתי, את מדברת על הממ"דים כעת.

עדינה מנליס:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

סוגיית החפירות, הבנו,

עדינה מנליס:

קיבלנו, ראינו שהיא בחצר הממ"ד, שהוא,

לאה שרייבר:

אז שלא יהיה, ברגע שאתם לא גרים אחד מעל השני, אז הממ"ד שלהם לא יוכל לשרת אתכם,

עדינה מנליס:

לא, אני מדברת בזה,

יוחנן וייצמן:

היא מדברת ממ"ד,

לאה שרייבר:

בשם אימא שלה.

עדינה מנליס:

כן, לא, לגבי משהו הממ"ד רק.

יוחנן וייצמן:

הגברת, שנייה אחת, אני רוצה להסביר הגברת שגרה מעל מקבלת ממ"ד בתוכנית הזאת,

לאה שרייבר:

תוכנית צל.

יוחנן וייצמן:

תרצה תבנה לו, לא, לא בצל, בצל או במציאות?

לאה שרייבר:

בצל.

יוחנן וייצמן:

רק בצל.

לאה שרייבר:

יש לנו רק מבקש אחד.

יוחנן וייצמן:

היא רוצה להצטרף, נשאל אותה את זה כעת, עוד מעט.

עדינה מנליס:

אין שום תאורה לבית,

רוחמה יעקבי:

היא לא רוצה עכשיו,

עדינה מנליס:

זה חוסם הכול.

יוחנן וייצמן:

היא לא רוצה לבנות, אז היא לא תבנה כרגע.

רוחמה יעקבי:

היא תבנה יותר מאוחר.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז מה נעשה? אז הכול בסדר, לא, לא נגרם לגברת הזאתי עוול, איך קוראים לגברת?

עדינה מנליס:

חביבה סובר.

יוחנן וייצמן:

לגברת חביבה סובר לא נגרם שום עוול,

יואל שבת:

היא גרה מעל?

יוחנן וייצמן:

היא גרה מעל,

יואל שבת:

אבל איך אמרנו שהתקבלו הסכמות של ה - ,

לאה שרייבר:

קיבלנו הסכמות.

יוחנן וייצמן:

היא קיבלה הסכמות, אבל היא לא בונה.

רוחמה יעקבי:

מי?

עדינה מנליס:

אין לנו,

לאה שרייבר:

של העמודה.

יוחנן וייצמן:

חביבה סובר נמצאת פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תוכנית צל היא אמרה זה לא, (לא ברור).

לאה שרייבר:

בעלת הדירה? את בעלת הדירה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא הגיש פה חתימות?

עדינה מנליס:

הם לא הסכימו לזה,

לאה שרייבר:

(לא ברור) שמה חתימות, ונראה מה יש לנו.

יוחנן וייצמן:

חביבה סובר יש התנגדות שלה, היא נמצאת פה, מדברת, היא מדברת שוב, היא לא מדברת
על ה - ,

לאה שרייבר:

את החתימות שיש לנו במערכת.

יוחנן וייצמן:

היא מדברת על הממ"דים.

דוברת לא מזוהה:

זה לא הכנסת פה.

לאה שרייבר:

יש לא עשה חתימות של העמודה, אני אפתח, ואני אראה לכם,

דוברת לא מזוהה:

אחד, אחד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, נכון,

דוברת לא מזוהה:

הולך בתוך השנייה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

בסדר,

דוברת לא מזוהה:

אז קודם כל,

יוחנן וייצמן:

רגע, היא סיימה? את סיימת?

עדינה מנליס:

יש לי עוד. לא, אבא שלי,

דוברת לא מזוהה:

קודם כל יש פה חוברת שלמה, אוקי, אני לא רוצה לקרוא את הכול, אתם יכולים לקרוא עברית יותר טוב ממני, אוקי, אני מציעה לכם לקרוא את הכול לפני שאתם מחליטים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו קראנו את כל מה שכתבת, יש לנו את זה,

עדינה מנליס:

היא מדברת על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

על הדו"ח שאת הבאת?

דוברת לא מזוהה:

יש לי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, עוד מעט יקריאו לנו תקציר של זה,

דוברת לא מזוהה:

הדברים הכי הכי,

יוחנן וייצמן:

מובן, יש עוד מישהו שרוצה לדבר?

דוברת לא מזוהה:

אני גרה מעל, אוקי, אניח לא מתלוננת, על כל הרעש, וכל, זה לא רק רעש מהילדים, זה רעש כל הזמן בונים, ועושים את זה, ועושים את זה, האוזניים רק מזה יכול להתפוצץ, אוקי, אבל בכל זאת זה לא מה שאני רוצה להגיד. הדברים הכי חשובים, זה מה שכתוב פה, ההתנגדות לתוספת הממ"ד שהוא ממוקם במקום שלא מאפשר המשך עמודת הממ"דים, לשאר דיירי העמודה, שכן המבנה מדורג, העובדה הזו פוגעת בדיירי,

יוחנן וייצמן:

פתרנו את הבעיה הזאת,

לאה שרייבר:

אתם ראיתם את התוכנית המתוקנת?

יוחנן וייצמן:

פתרנו את הבעיה, תציגי לה את זה,

עדינה מנליס:

לא, לא ראינו כלום.

דוברת לא מזוהה:

יש לי משהו מאוד מאוד חשוב,

יוחנן וייצמן:

הזזנו את הממ"ד שלא יהיה, שיהיה בטור.

עדינה מנליס:

אוקי, לא ראינו את זה,

דוברת לא מזוהה:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

מופיע באתר העירוני.

דוברת לא מזוהה:

רגע,

דובר לא מזוהה:

מאיזה תאריך?

רות בן עמרם:

כתוב שם שהמחסן שלו יהיה בחצר הגדולה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים כרגע על הממ"ד, מחסן עוד דקה, עוד דקה, בוא,

רות בן עמרם:

שיעשה את זה בחצר,

יוחנן וייצמן:

בוא נפריד את הסוגיות, דקה,

עדינה מנליס:

האדריכל אמר, שהם לא חתמו על שום דבר בשבילו, הוא לא ביקש הסכמה, אין חתימה שלה, אין כלום.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות, השאלה אם הוא קיבל,

דוברת לא מזוהה:

החתימה,

יוחנן וייצמן:

את הרוב הדרוש,

דוברת לא מזוהה:

אבל זה,

יוחנן וייצמן:

החוק אומר כמה חתימות, זה אני לא יודע, מה?

עדינה מנליס:

אין לו חתימות, אם יש חתימה שלה, זה לא אמיתי.

יוחנן וייצמן:

נכון, היא מתנגדת, אנחנו,

אלדד רבינוביץ:

אתם לא רשומים בנסח?

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי ברים:

לכן היא קיבלה,

רוחמה יעקבי:

זה הדירה שלה.

דוברת לא מזוהה:

הכי הכי חשוב זה, שאנחנו רוצים להיות פה בארץ, אוקי, אנחנו לא רוצים (לא ברור) אותנו, וזה כתוב פה. זה הראשון, אוקי. שרק בבניין שלנו אין מחסנים, היות שהבניין עומד על סלע בלתי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה נאמר. בסדר.

דוברת לא מזוהה:

אוקי, הסלע ממוקם בדיוק, ולכן לא ניתן לחפור שם, אוקי,

יוחנן וייצמן:

זה נאמר, זה אנחנו, אין סיבה לחזור, זה בסדר, הבנו.

דוברת לא מזוהה:

רגע רק דבר, לסכן את חיינו, היות והיא יכולה לערער את כל היציבות של הבניין, איננו מוכנים לסכן את חיינו בשביל זה, כבר כיום קיימים סדקים משמעותיים בבניין. בנוסף החברה הזאת, פגיעה משמעותית,

יואל שבת:

(לא ברור) בנינים.

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

(לא ברור) בנינים.

דוברת לא מזוהה:

לעניין חפירה כזו היא ארוכה, (לא ברור) ומסוכנת.

יוחנן וייצמן:

יחידות,

רות בן עמרם:

היא מדברת,

יוחנן וייצמן:

אם הוא לא (לא ברור).

דוברת לא מזוהה:

בבנין מתגוררים אנשים מבוגרים, ילדים, ואף אישה נכה שאיננה מסוגלת לצאת מהבית. אוקי,
עבודת חפירה בסלע, כשיימשכו חודשים, ואף שנים יגרמו למטרד בלי נסבל, כשהמטרה היא
לאפשר לאחד השכנים (לא ברור) חפצים במחסן קטן, ברור שאין (לא ברור) נזק (לא ברור).

לאה שרייבר:

שימור, אני דקה,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו כולנו היינו,

רות בן עמרם:

שהמחסן יהיה,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו כולנו וותיקים בבניין הזה, אנחנו כולנו וותיקים, 30 שנה, 40 שנה, והוא הוא עכשיו קנה דירה לפני שנתיים, או משהו, אני לא זוכרת, והוא רוצה לעשות את זה, למה הוא יכול לעשות את זה במקום אחר? שזה בשביל, לא יודעת.

דובר לא מזוהה:

ביזנס.

דוברת לא מזוהה:

זה בניין מגורים, זה לא, אתה יודע, בניין איפה שיש אתה יודע, בשביל (לא ברור).

רות בן עמרם:

הוא עושה את כל הדירות האלה מפעלי תעשייה שלו. הוא מכניס לו כסף, מה הבעיה?

אלדד רבינוביץ:

עוד מישהו?

רות בן עמרם:

וגם אם ייתנו לו לחפור, אז הוא יעשה פתח מהחצר, הוא יגיד אני לא אכנס מהבניין, אני אכנס מהחצר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, למה לתת לו? וגם לתת להם. הם לא רוצים.

אלדד רבינוביץ:

רק דברים נוספים להוסיף.

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתך.

דובר לא מזוהה:

יש פה סדר, לא?

יוחנן וייצמן:

אז לפי הסדרברכה דמיטרובסקי, ציפורה טבקאי. מיכל ויינט, אני אומר נכון?

רות בן עמרם:

מיכאל.

יוחנן וייצמן:

מיכאל, בבקשה אנחנו איתך.

מיכאל ויינט:

אם אפשר בבקשה להחזיר את התמונה הראשונית של המבנה, תמונה של המבנה.

יוחנן וייצמן:

אתה מבניין ליד.

לאה שרייבר:

התוכנית,

מיכאל ויינט:

התוכנית,

צחי ברים:

יש לך פה (לא ברור) אדוני.

יוחנן וייצמן:

הנה פה לידי.

מיכאל ויינט:

התוכנית הזאת רגע, אוקי, יש לי פה 5 בקשות או טעות, אם אפשר טיפה להזיז את שמאלה,

יוחנן וייצמן:

רשמת רק 4,

מיכאל ויינט:

מה?

יוחנן וייצמן:

רשמת רק 4,

מיכאל ויינט:

בסדר, בסדר. אני גר במבנה הזה פה, המרחק מהקיר שלי לקיר שבונים, בדיוק 4 מטר,

לאה שרייבר:

מה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

איפה אתה גר?

מיכאל ויינט:

אני גר בשלום סיון 8,

יוחנן וייצמן:

כן,

מיכאל ויינט:

מהקיר פה עד לפה, זה בדיוק 4 מטר.

יוחנן וייצמן:

יש לו את זה בתב"ע מאושרת.

לאה שרייבר:

זה בתב"ע.

צחי ברים:

בוא נשמע אותו.

מיכאל ויינט:

מפה עד לפה יש 4 מטר. עכשיו מעבר לכך, שזה מרחק של 4 מטר, החצר הזאת, חצר בנויה, בכוונה כאן הרחיב את המטבח עד לפה,

יואל שבת:

מה זה הרחיב את המטבח?

מיכאל ויינט:

בסדר? הוא קיבל אישור, הוא בנה, הרחיב מהקיר של המבנה, עד הקיר של המעבר.

יואל שבת:

אין לו אישור, אין לו היתר, אין לו,

לאה שרייבר:

מי? מי בנה? לא הבנתי.

יואל שבת:

יש שמה עבירת בנייה מה? מה זאת אומרת?

לאה שרייבר:

אתה מראה על הבניין שלך,

יואל שבת:

יש שמה עוד בינוי היום?

מיכאל ויינט:

אני יכול אולי לדבר קצת?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, שואלים אותך שאלה שאם אתה, רוצים, מנחים אותך.

מיכאל ויינט:

אז אני אסביר, זה קו המתאר של הבניין,

יואל שבת:

כן,

מיכאל ויינט:

החצר הזאת שהייתה פעם חצר, הוא הרחיב את המטבח שלו עד הקיר הזה,

נלי צדוק:

מי זה המבקש?

יואל שבת:

בקומת הקרקע או מתחת?

מיכאל ויינט:

בקומת הקרקע,

יואל שבת:

הוא הרחיב את זה עד לנקודה הזאת.

מיכאל ויינט:

הקו הזה,

יואל שבת:

תעלי רגע תוכנית מדידה, לאה, תעלי רגע תוכנית מדידה,

מיכאל ויינט:

לא, לא, מה?

יוחנן וייצמן:

מהבניין (לא ברור)?

מיכאל ויינט:

שגר,

יוחנן וייצמן:

הבניין ליד,

רוחמה יעקבי:

המבקש, תגיד המבקש,

לאה שרייבר:

למבקש יש דירה נוספת,

יוחנן וייצמן:

מפה מצבית (לא ברור) הזאתי נכונה,

צחי ברים:

לא הבנתי, רציתי לדעת מי,

יוחנן וייצמן:

כן,

רוחמה יעקבי:

המבקש,

לאה שרייבר:

שנייה,

יואל שבת:

בצד השני.

לאה שרייבר:

כן, פה? האזור הזה אנחנו מדברים?

יואל שבת:

לא, לא, זה בקצה השני.

דובר לא מזוהה:

כן, כן, תיכנסו לחצר, תסובבו את זה עוד, עוד ככה פנימה.

לאה שרייבר:

שנייה, שנייה, איפה הבניין שלנו?

דובר לא מזוהה:

הנה אני אראה לך על מה הוא מדבר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהיא יצרה את הצד השני, לא את הכביש הראשי את הצד השני שלו.

לאה שרייבר:

זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הפוך, יותר למעלה.

מיכאל ויינט:

תעשי חזרה,

דובר לא מזוהה:

הנה, הנה,

מיכאל ויינט:

הנה,

דובר לא מזוהה:

שם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, הכביש הזה.

מיכאל ויינט:

פה,

רוחמה יעקבי:

הנה,

מיכאל ויינט:

הקטע הזה פה, אתם רואים כאן?

יואל שבת:

הנה התוספת,

מיכאל ויינט:

זה המטבח שהוא הכין עד לקצה הזה, בסדר? עכשיו מפה עד לכאן, יש 2 מטר. עכשיו על, על המבנה הזה, הוא נתן לי אישור שאני אבנה עליו, ביקש שאני אבנה עליו. הוא רוצה להרוויח עוד כסף, הוא רוצה שנבנה על זה, כרגע עוד לא בנית, מכיוון שאני כרגע במשא ומתן איתו על הכספים שאני צריך לשלם לו על מה שאני בונה מעליו, ואז, המרפסת שלי כאן, היא תתרחק

עד לפה, והדירה שלי זה פה, כלומר יהיה מרחק של 2 מטר ממני למה שהוא בונה, וכאן 4 מטר, פה 4 מטר, ופה 2 מטר.

יואל שבת:

כל הסגירות האלה שמה,

מיכאל ויינט:

זאת אומרת,

יואל שבת:

זה שלו?

מיכאל ויינט:

מה?

יואל שבת:

זה שלו כל הסגירות האלו?

מיכאל ויינט:

פה?

יואל שבת:

לא, לא, בצד שמאל.

מיכאל ויינט:

זה?

יואל שבת:

כן,

רוחמה יעקבי:

כן,

דובר לא מזוהה:

שלו, כן,

מיכאל ויינט:

זה חצר, כרגע זה פתוח.

יואל שבת:

אז איפה יש שמה מטבח אבל,

יוחנן וייצמן:

זה לא סגור.

יואל שבת:

לא, לא הבנתי.

לאה שרייבר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

לאה שרייבר:

למבקש, סליחה שנייה, יש לי שאלה, למבקש יש דירה נוספת בבניין הצמוד,

יוחנן וייצמן:

כן, זה הנושא.

לאה שרייבר:

זה מה שהם, מדברים.

מיכאל ויינט:

אני מבקש גם,

יוחנן וייצמן:

כל העבירות המדוברת,

צחי ברים:

זה לא שאנחנו (לא ברור).

מיכאל ויינט:

צודקים, סליחה,

צחי ברים:

תסביר, הבקשה מדובר על איזה בניין?

מיכאל ויינט:

המבקש גם,

צחי ברים:

הבקשה,

לאה שרייבר:

הבקשה פה, הבקשה פה, הבניין כאן.

מיכאל ויינט:

פה, המבקש גר פה, אז אני טוען שהמרחק מכאן איפה שהוא הולך לבנות, לפי התוכנית, מהקיר הזה, זה 4 מטר, מהקיר הזה זה 2 מטר.

אלדד רבינוביץ:

רגע, זה כן בהיתר?

צחי ברים:

הוא מתנגד,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, מתנגד,

צחי ברים:

כי בסוף הוא הולך לקחת את הגג שלו שהוא בנה בבניין אחר,

לאה שרייבר:

אבל זה לא בנוי,

יוחנן וייצמן:

אם לא חוקי,

לאה שרייבר:

זה לא בנוי בהיתר,

מיכאל ויינט:

רגע, שנייה אחת, מה שיקרה, ברגע שהוא יבנה פה, את הממ"ד, החדרים שלו, החלונות שלו, הם מול החלונות שלי גם פה מרפסת,

צחי ברים:

מול החלונות העתידיות.

מיכאל ויינט:

לא, יש לי פה כרגע, פה יש לי חלונות לחדרי שינה, אמבטיה, חדרי שינה, מפה, זה 4 מטר, מפה לפה, 4 מטר. כלומר ישר להסתכל לתוך הבית שלי.

יוחנן וייצמן:

כמה הוא מתרחק לקו, הוא קרוב לקו מגרש?

מיכאל ויינט:

אני אומר כרגע 4 מטר, מהקיר שלי פה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה הוא יכל לבנות בהיתר רגיל, בלי, בלי כל הסיפור שלנו, יש לו תב"ע מאושרת, יש שם מרפסת זה יותר גרוע, בתב"ע, בוא נסביר דבר אחד,

מיכאל ויינט:

אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להסביר לך, פה יש לו תב"ע מאושרת שיכול לבנות פה מרפסת, במרפסת יותר, יש היזק ראייה,

מיכאל ויינט:

פה למטה, למרפסת, הרגליים שלו עומדות למטה, ברגע שהוא יבנה, אז הוא עולה עוד קומה.

צחי ברים:

עולה עוד קומה.

יוחנן וייצמן:

אבל זה תב"ע מאושרת.

עדינה מנליס:

אבל יש לו שם מרפסת, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אחד על השני,

מיכאל ויינט:

הוא בונה כאן,

יוחנן וייצמן:

הוא עושה ממ"ד,

צחי ברים:

אדוני, עוד שאלה,

מיכאל ויינט:

אם הוא בונה כאן,

יוחנן וייצמן:

ישראל, תמשיך, תמשיך, הוא רוצה להמשיך, בסדר אל תתנו לי את הכמות (לא ברור).

צחי ברים:

יש פה, למבקש הזה יש דירה בבניין הזה, הבקשה היא פה,

אלדד רבינוביץ:

כן,

צחי ברים:

יש פה לטענתו יש לו פה דירה, לא יודע עם היתר או בלי היתר, והוא יש לו משא ומתן איתו, לבנות על זה, (לא ברור) יש לו, שברגע שהוא יבנה פה מעליו, והוא יקבל פה את הבקשה, הוא יהיה צמוד 2 מטר.

מיכאל ויינט:

2 מטר.

אלדד רבינוביץ:

יש היתר, או אין היתר למטבח הזה?

צחי ברים:

עוד שנייה,

רוחמה יעקבי:

כן,

צחי ברים:

זה הטענה שלו. טענה שנייה, לא בחלק הזה, אם הוא יקבל את הבקשה, הוא קרוב אליו 4 מטר, בחדרי שינה,

לאה שרייבר:

עכשיו לגבי הקרבה, אין מה לעשות זה תואם תב"ע,

צחי ברים:

צריך להבין,

מיכאל ויינט:

אם בכל זאת הוא יקבל אישור לבנות,

יואל שבת:

לא, אין קשר,

צחי ברים:

רגע, הוא רוצה להסביר,

מיכאל ויינט:

אם הוא יקבל אישור,

יואל שבת:

לגבי היזק ראייה צריך (לא ברור),

מיכאל ויינט:

לא יהיה מול, פה חלון נפתח כלפי מעלה, שלא יוכל להסתכל עלי, ולא אני אסתכל עליו. עכשיו בתוכנית גם יש היתר שמעליו, הוא רוצה לעשות מרפסת, ואז במרפסת גם ייכנס אלי. מבקש, אני מבקש שלא יהיה אפשרות לבנות, או למצוא פתרון שלא יכול להסתכל.

צחי ברים:

הוא מבקש שבמידה ומאשרים את זה, (לא ברור) פתחים, שחלונות לא היו מול, ושהמרפסת שהיא תואמת תב"ע אני מבין שיהיה, שלא יוכל להסתכל,

לאה שרייבר:

אבל במסגרת הבקשה כרגע אין לנו מרפסת,

מיכאל ויינט:

עכשיו,

ישראל קלרמן:

מה?

לאה שרייבר:

במסגרת הבקשה עכשיו,

צחי ברים:

אין בקשה עכשיו,

לאה שרייבר:

מה יהיה בעתיד כשזה יבוא אלינו ונדון על זה,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

צחי ברים:

פה דנים על מה שיש,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

מיכאל ויינט:

דבר שני מתוך הניסיון שלנו, הוא כרגע רוצה לבנות מחסנים כאן מתחת לפה, עכשיו בזמנו, אז הוא קיבל לבנות איזה שהוא מחסן כאן, בצד הזה, הוא ביקש מאיתנו לבנות מחסן, ובסופו של דבר הוא בנה תוספת יחידות דיור מתחת לבניין, והגיע לפה. עכשיו מה שקורה הוא עכשיו רוצה, זה התוכנית שלו, זה מה שאני מפחד, שהוא יבנה פה למטה, הוא ייכנס ויחפור מתחת לבניין לכל יחידות דיור,

צחי ברים:

שיהפוך לחפירה? לא,

מיכאל ויינט:

ואז לא,

צחי ברים:

למטה,

מיכאל ויינט:

הוא נכנס, הוא נכנס מתחת לבית שלי.

ישראל קלרמן:

כל הקומות כרגע בכל רמת שלו (לא ברור), בכל רמות, אידלזון.

צחי ברים:

זה בניין מול בניין, נו,

מיכאל ויינט:

אני לא (לא ברור). אני אומר אני מבקש פעם אחת, פעם אחת, ראינו שאי-אפשר לסמוך עליו.

מייכאל הברשטאם:

הבן אדם שבנה לפני זה,

מיכאל ויינט:

כן,

מייכאל הברשטאם:

לא חוקי, מה עשו לו?

מיכאל ויינט:

מה עשו לו? מה עשו לו?

מייכאל הברשטאם:

לא, זה בסדר,

ישראל קלרמן:

לא, מיכאל, לא יודעים את זה, הוא אומר את זה עכשיו, זה לא ברור, רק הם אומרים את זה, אני לא יודע. אני שומע אומר,

רות בן עמרם:

העירייה פינתה דיירים, בשנה שלמה, והוא החזיר אותם בחזרה. העירייה, והחזירה אותם בחזרה.

מיכאל ויינט:

לגבי ה - , מה שהוא גר מתחת לשטח שלנו, זה בעצם, בית הדין הולך לבדוק,

צחי ברים:

טוב.

מיכאל ויינט:

התיק (לא ברור), וזה תקוע, אבל לא משנה. בכל מקרה זה דבר שני. דבר שלישי, קידוחים, קידוחים בדרך כלל ע"פ התקן זה 21 יום, בפועל כדי להיכנס לשם, אין גישה מהרחובות, אז מה שקורה, שהוא מכונות קטנות, מה שגם אצלנו, יורד מתחת לבניין, בגובה נמוך, ויוצא תוך 21 יום, זה ייקח חודשים רבים, אבל עשינו במשך שנתיים חפר חפירות. אני מבקש לדאוג, לחפירות שעשו הקידוחים לא יותר מ – 21 יום.

יואל שבת:

לא, 21 יום לא רלוונטי, לא יודע מאיפה הבאת 21 יום. מאיפה הבאת את ה – 21 יום?

מיכאל ויינט:

כתוב בנוהל מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

לאה, ברכת.

יואל שבת:

איזה נוהל?

לאה שרייבר:

בכוונה, אני רוצה,

יואל שבת:

איזה נוהל? אני לא מכיר את הנוהל הזה.

רות בן עמרם:

למה שיקדח? שיעשה את המחסן בחצר שלו.

יואל שבת:

תראי, תראי לי לראות את האלה.

רות בן עמרם:

יש לו חצר ענקית שיעשה שם המחסן,

יואל שבת:

אני אשמח, כן.

מיכאל ויינט:

אפשר לתת הארכה, אבל שלא תהיה מוחזרת. (לא ברור), יצמצם גם כן ע"פ החוק, שיצמצם את ה - ,

צחי ברים:

שעות פעילות.

מיכאל ויינט:

את השעות פעילות רעש, בגלל שהוא היה חופר מ – 7:00 בבוקר, עד 7 בערב, בלי הפסקה, פשוט אני עובד מהבית, זה אפשר להשתגע, (לא ברור) אחר. דבר שלישי, אני לא יודע אם אפשר למנוע כרגע בזמן של מלחמה, שלא יביא כל יום ערבים, אבל אם הוא מביא פועלים ערביים, אני מבקש לחייב אותו שיביא מאבטח עם נשק. זאת אומרת שיהיה, אבטחה, מסודרת, חמוש.

ישראל קלרמן:

טוב, זהו?

מיכאל ויינט:

פרט רביעי, בדלת הזאת, אם אפשר,

ישראל קלרמן:

לאה, את יכולה להעלות את זה חזרה?

צחי ברים:

אבטחה אחורה שהיא תוכל (לא ברור).

ישראל קלרמן:

כן.

יואל שבת:

זה רשימה.

מיכאל ויינט:

אני לא יודע, אבל היה תוכנית לפתוח פה דלת, מתוך המחסן, מחסן, בכל אופן כיוון שאין גישה מהרחובות, להגיע לפתח הזה, מה שקורה שכל הבעלים, גם הפתח הקודם שפתח פה, כולם עוברים דרך הבניין שלנו, כלומר אם יש פה פתח, אז כל הדיירים עוברים מפה,

ישראל קלרמן:

את זה רק אחד, מה זה כל הדיירים?

צחי ברים:

יש פתח,

ישראל קלרמן:

אני לא חושב, סגרו לו את זה,

יואל שבת:

עכשיו יש פתח?

ישראל קלרמן:

יש פתח?

לאה שרייבר:

פתח למה, אני לא מצליחה להבין,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שיש בעיה עם המחסן, הוא ביקש,

יואל שבת:

(לא ברור) פתח עכשיו?

מיכאל ויינט:

פה פתחו פתח אחד, (לא ברור) יפתחו עוד פתח,

יואל שבת:

אבל איפה זה כתוב בבקשה זה מופיע?

לאה שרייבר:

סליחה, שנייה, אתם יכולים קצת לזוז? בבקשה, לא, אני צריכה לראות את המחשב, את המסך,

יואל שבת:

תראי, תראי בבקשה אם פתחו, לפתוח פתח.

לאה שרייבר:

הגישה למחסן דרך הדירה, הגישה היא פנימית.

יואל שבת:

אין פתח, לא מבקשים פה פתח.

יוחנן וייצמן:

גם זה לא,

מיכאל ויינט:

איך אתם דואגים שלא יהיה פתחים?

לאה שרייבר:

אין,

ישראל קלרמן:

לא מבקשים, אז דואגים, מה? אנחנו לא,

צחי ברים:

הבנה שלך,

ישראל קלרמן:

אם זה לא נמצא בבקשה, אז לא מבקשים את זה,

צחי ברים:

זה לא יקרה.

ישראל קלרמן:

בסדר? תודה רבה.

צחי ברים:

מחלקת פיקוח,

ישראל קלרמן:

יופי, תודה. מי עוד לא דיברה?

עדינה מנליס:

בבקשה, לגבי המעבר המחסן הדירה שלו,

ישראל קלרמן:

שנייה את שמך עוד פעם,

עדינה מנליס:

מנליס.

ישראל קלרמן:

מנליס, כן.

עדינה מנליס:

בקשר לזה שהוא מבקש גישה למחסן מהדירה שלו, אם כבר יהיה מחסן אז לא נוכל לעשות עם זה כלום, אז אנחנו רוצים גישה מהמדרגות שתהיה לנו גם אופציה לבנות קומת מחסנים, לא מחסן, אחד.

לאה שרייבר:

יש כאן תוכנית צל, יש כאן תוכנית צל, שהתוכנית צל מאפשרת גישה למחסנים עתידיים,

עדינה הגישה הבית זה לא, כאילו זה לא כל כך הגיוני.

לאה שרייבר:

לא, בשבילכם, בשבילו, הגישה היא מהבית כי הוא הוא גר בקומת הקרקע, לדיירים עתידיים, מחסנים עתידיים, יהיה דרך חדר מדרגות המשותף, זה מופיע לנו כאן,

ישראל קלרמן:

מה השם שלך?

לאה שרייבר:

בתוכנית, בתוכנית הצל,

עדינה מנליס:

שזה לא כל כך,

ישראל קלרמן:

טוב, מאה אחוז, תודה רבה. כן, אתם, אתם רוצים? כן, בבקשה. אתה האחרון, נכון? לאה, לאה,

לאה שרייבר:

אתה לא נותן לי פקודות היושב ראש, אוקי,

ישראל קלרמן:

מי לידך? מה השם שלו?

יואל שבת:

(לא ברור) כל הדברים.

לאה שרייבר:

שיגיד.

ישראל קלרמן:

לא, לידך.

לאה שרייבר:

לא יודעת,

ישראל קלרמן:

מה השם?

רוחמה יעקבי:

מה השם שלך? אדוני,

ישראל קלרמן:

סלח לי מה?

דובר לא מזהה:

השם שלי?

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה שליד.

רוחמה יעקבי:

הראשון.

דובר לא מזוהה:

מנליס.

ישראל קלרמן:

את דיברת בשמו?

עדינה מנליס:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

עכשיו אתה. מאה אחוז.

מר פרויליר:

שמי פרוידיר, כבוד חברי הוועדה,

ישראל קלרמן:

מנהל פה,

מר פרויליר:

אני רוצה להסביר משהו,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) דברים, אתה יודע (לא ברור)?

יואל שבת:

יש לך עוד דברים?

מר פרויליך:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה רושם בשביל לענות?

יואל שבת:

אוקי,

ישראל קלרמן:

הוא רשם. בבקשה. שמך.

פרוידריך:

שמי פרויליך.

ישראל קלרמן:

פרויליך, כן.

מר פרויליך:

אנחנו אחרונים שצרי עין, שמישהו יבנה ממ"ד, מחסן,

ישראל קלרמן:

איפה אתה גר?

מר פרויליך:

שמה ב – 3, באידלזון 3.

ישראל קלרמן:

כן,

מר פרויליר:

בית המרוחק, הבניין המרוחק, אני רוצה להסביר זה שאתם רואים שהגיעו פה אנשים, שלא אנשים סתם שמחפשים לעקור, ולהפריע לשני לבנות, זה בגלל שנמצאים באיזה מצוקה, ואני חושב שלא כולם יודעים להסביר את המצוקה האמיתית שישנה פה. אני עד, הוא קנה את הדירה לפני כשנה וחצי, שנתיים, אנחנו רואים פתאום שהוא פותח שמה גנון וגן, פותח שם תלמוד תורה, מתנוססים שני שלטים לתפארת, בשני צידי הבניין, בצד אחד אידלזון, בצד השני שלום סיוון, כתוב תלמוד תורה אימרי יוסף, כל אחד יכול לראות זה, זאת אומרת שאדם קנה על שם אחותו, על שם שרה ברמי, הוא קנה דירה, בשביל לעשות שם מוסד (לא ברור).

לאה שרייבר:

מה? מה יש שמה היום?

מר פרויליר:

בשביל לעשות מוסד, זה יש שמה שני גנים,

לאה שרייבר:

מה יש שמה?

ישראל קלרמן:

בשימוש חורג?

לאה שרייבר:

מה יש שמה היום?

מר פרויליר:

שני גנים,

ישראל קלרמן:

יש בקשה לשימוש? הוא לא הגיש בקשה?

מר פרויליר:

אני לא הולך,

יואל שבת:

איזה גנים זה? של העירייה?

מר פרויליר:

אני לא הולך להתלונן,

ישראל קלרמן:

שנייה,

מר פרויליר:

בואו תשמעו אותי, אני לא הולך להתלונן עם מה ש - ,

ישראל קלרמן:

אתה מתלונן, לא, זה,

מר פרויליר:

אני לא מתלונן, אני אסביר, אני אסביר,

יואל שבת:

זה גם מופיע בהתנגדות, נו.

מר פרויליר:

כדאי שתשמעו טוב. אני אסביר, אני אסביר, יש גמרא פה יושבים יודעי ספר, ואתם יודעים שיש תקנה, היות וזה חידור, זה תלמוד תורה, אז אני נמנעתי, הוא פתח, יש כאלה שלא עומדים להתנגד לתלמוד תורה, ולכן אז אני עושה גנון וגן, כל עוד זה בדירה שלו, שיש לו שמה שני חדרים, שני כיתות, מה שהם עושים שמה, הוא כתב שמה שייכנסו מסביב,

לאה שרייבר:

גן של חיידר בעצם? גן בנים?

מר פרויליר:

תלמוד תורה אימרי יוסף, כך כתוב על השלט המתנוסס, אני משתדל, אני משתדל למצות את הדברים, את מה שכולנו מתכוונים, רבותי,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

מר פרויליר:

מה שכולנו מתכוונים, תשמעו טוב. ברגע שהבן אדם מתחיל לבנות, זאת אומרת שהולכים לבנות פה לא עוד ממ"ד ולא עוד מחסן, הוכיח את עצמו בעבר, מה שהוא מתכוון לעשות, הוא מתכוון עוד כיתות, הרב קלרמן, הוא מתכוון עוד כיתות,

ישראל קלרמן:

כן,

מר פרויליר:

עוד כיתות לעשות, זה אני מותר לי להתנגד, זה שיקול, אני לא יודע איך עובר הליך בעירייה שאנחנו יושבים פה בכלל שהגיע לוועדה, אין לו חתימה אחת שמסכימה,

ישראל קלרמן:

תודה.

מר פרויליר:

בקשה שלא תבדוק את זה, בבקשה.

ישראל קלרמן:

על זה אני אגיד לך,

מר פרויליר:

אין לו,

ישראל קלרמן:

כולם קיבלו, כולכם קיבלתם מכתבים, לכן אתם פה. אז,

מר פרויליר:

כן,

ישראל קלרמן:

לגבי הרוב הקנייני עוד מעט ניגע,

מר פרויליר:

איך מניעים כזה דבר, איך מניעים כזה דבר, זה אחד מהפלאים שיש היום בשנת תשפ"ד, זאת אומרת אני רוצה להסביר, אני רוצה להסביר, חייב להיות אני קראתי את החוקים, חייב להיות שתי שליש, חייב להיות 60% של אנשים שמסכימים לחפור מתחת לבניין, צריך הסכמה של 60, אני צודק או אני טועה? ברבותי. אני צודק? חייב להיות 60%.

ישראל קלרמן:

צודק.

מר פרויליר:

אין אחוז.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לבדוק.

מר פרויליר:

אין אחוז, למה? תבדקו את זה,

ישראל קלרמן:

תודה.

מר פרויליר:

עכשיו אני אומר, מה אני מתכוון לומר, היות ויש פה שני שלטים,

ישראל קלרמן:

שמענו אותך,

מר פרויליר:

אני אומר יש פה מוסד אז לבנות עוד מוסד פה, עוד כיתות, פה אני עוצר.

ישראל קלרמן:

הריסה ובנייה פרויליר, חזרת על הדברים, תודה רבה כולם דיברו כולם,

מייכאל הברשטאם:

אני מוכן,

ישראל קלרמן:

בבקשה, אדריכל,

אלדד רבינוביץ:

הוא רוצה גם להגיד,

ישראל קלרמן:

לא, מי עוד רוצה לדבר?

מר פרויליר:

אני, שכולם מתכוונים,

ישראל קלרמן:

אתם לא ביחד?

מר פרויליר:

לא, אותו דבר בעצם, לא יודעים איך להביע את עצמם פה.

ישראל קלרמן:

חבר'ה, אל תנהלו עכשיו זה פה, מי עוד רוצה? הוא כתב, כתוב, מה? אתה רוצה להוסיף משהו?

דובר לא מזוהה:

כן, אני גר בדירה בבניין הזה,

ישראל קלרמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

קודם כל מה שאני קצת הבנתי שנותנים אפשרות הרחבת בנייה לבן אדם שהוא במצוקה, יש לו משפחה גדולה וכולה. פה יש (לא ברור) שגרה אצלו בבית, היא גם קצת לא נורמאלית, ואני לא כל כך מבין בשביל מה היא צריכה להרחיב את הדירה שלה?

צחי ברים:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, לא, הוא לא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא התכוון,

ישראל קלרמן:

הוא מדבר על השוכרים, הוא לא, שמענו את כולם, ואנחנו הבנו את כולם, אז אתה רוצה להוסיף משהו?

דובר לא מזוהה:

זה מה שאני מוסיף,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה.

דובר לא מזוהה:

עכשיו כל מה שנעשה בדירה עושה אדון ברמ"י בידיים שלו, על שם של אחותו. בסדר?

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

דובר לא מזוהה:

והוא כבר הרחיב את עצמו בבניין שהוא סיון שלום 8, אנחנו כבר מכירים אותו קיבל רשות לבנות מחסן, ובנה שם, 3 דירות, במקרה בנה בבניין, אוקי, אני רוצה שתראי לי את ה - , כן, זה מודעה,

ישראל קלרמן:

אבל ראינו את זה גם, אדוני, אתה (לא ברור) את עצמך.

לאה שרייבר:

מה יש פה? מה יש פה?

דובר לא מזוהה:

זה מודעה,

ישראל קלרמן:

ראינו, תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

שהוא פותח שם תלמוד תורה.

ישראל קלרמן:

שנייה,

דובר לא מזוהה:

עם צהרון, שנייה תן לי לדבר,

ישראל קלרמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

אני במקום העבודה שלי,

יוחנן וייצמן:

אנשים (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מצוין, אבל אמרתי לך, שאנחנו יודעים הכול, לכן אני ביקשתי,

דובר לא מזוהה:

לא קרה,

ישראל קלרמן:

מה עוד?

דובר לא מזוהה:

הוא רוצה להרחיב את העסק,

ישראל קלרמן:

שמענו.

דובר לא מזוהה:

מרתף, שהוא רוצה לעשות צהרון, ארוחות, מוסד, מוסד, אני לא מבין איך עירייה מרשה, אני דווקא פניתי לעירייה, ואמרתי,

ישראל קלרמן:

בשביל מה אתם פה?

דובר לא מזוהה:

הוא פתח פה ג, לא חוקי, אני יודע שאפשר לפתוח צהרון בדירה של שישה ילדים, יש פה 15 ילדים, 3 גנות, אם חס וחלילה קורה משהו, כולם מתנקזים למקלט שלנו.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

דובר לא מזוהה:

מספיק לנו אין לנו מקום במקלט, ועוד רוצים 20 שנה, שמה?

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

שנייה אני רוצה לראות את התוכנית,

לאה שרייבר:

אי-אפשר לפתוח את זה,

דובר לא מזוהה:

נו באמת.

לאה שרייבר:

מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

אין לנו, זה לא התוכנית פה.

דובר לא מזוהה:

לא את זה, שלחתי תמונות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, תן לו,

לאה שרייבר:

חכה, אני לוחצת, לא נפתח.

דובר לא מזוהה:

זה קובץ זיפ, זה קובץ זיפ.

רוחמה יעקבי:

אבל אי-אפשר לחזור על הדברים.

דובר לא מזוהה:

זה לא הדברים.

לאה שרייבר:

הנה, אני לא מצליחה לפתוח.

דובר לא מזוהה:

לא את זה, קובץ זיפ שאני שלחתי.

לאה שרייבר:

זה הקובץ זיפ.

דובר לא מזוהה:

זה תפתחי.

לאה שרייבר:

הנה פתחתי,

דובר לא מזוהה:

בתוך זה, בתוך זה תיכנסי, תפתחי את הקובץ הזה, זה קובץ זיפ.

לאה שרייבר:

אני לא יודעת, אני לא מצליחה.

יואל שבת:

מה איזה קובץ את זה? מה זה?

לאה שרייבר:

אני לא יודעת.

דובר לא מזוהה:

קובץ זיפ, נו רגיל.

יואל שבת:

למה זיפ?

צחי ברים:

מה יש לך קובץ?

רוחמה יעקבי:

תמונות.

דובר לא מזוהה:

יש שם תמונות.

רוחמה יעקבי:

תמונות שהוא שלח.

לאה שרייבר:

אבל זה לא נפתח לי.

דובר לא מזוהה:

יש שם תמונה, של כניסה למחסן, התמונה שיש לכם בתוכנית, היא שגויה, הדלת שם נכנסת לקיר ממול, אין אפשרות לעשות שמה דלת למחסנים בכלל.

ישראל קלרמן:

מה זה?

דובר לא מזוהה:

פה, זה הדלת של המקלט, שנפתחת ונוגעת בדלת, בקיר ממול. המקום הזה, (לא ברור) אי-אפשר לעשות שם שום כניסה למחסנים.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה. בבקשה.

מר פרויליר:

ברשותכם ברשותכם, אפשר עוד מילה, אני רוצה להוסיף לגמור את זה הזה,

יואל שבת:

אנחנו (לא ברור).

מר פרויליר:

ככה זה מוצג כדירה,

ישראל קלרמן:

להוסיף?

מר פרויליר:

כן, להוסיף.

ישראל קלרמן:

מה להוסיף? אני שומע. לא, אבל,

מר פרויליר:

אם רוצים לבנות בדירה פרטית ממ"ד, מחסן, אנחנו כולם בעד.

ישראל קלרמן:

אבל שמענו את זה.

מר פרויליר:

אני לא יודע, אבל לא מה שאמרתי. אני אומר, אבל זה ברגע שזה ברור כשמש הוא מגיש בקשה,

ישראל קלרמן:

שמענו אותך, אבל,

לאה שרייבר:

אני קצת יש לי פה סתירה.

ישראל קלרמן:

שמענו הכול, ושמענו מדויק, חברים בבקשה, אני מבין שהמבקש לא הגיע, ואתה מייצג אותו? שמך לפרוטוקול ומה אתה עונה לכל התשובות.

רוחמה יעקבי:

תקשיבו, יש לכם זכות להשיב.

לאה שרייבר:

מי גר שמה היום?

אלנתן:

אף אחד לא גר שם.

לאה שרייבר:

מי גר היום בדירה?

דובר לא מזוהה:

הדירה שייכת לאחות של אדון ברמי.

לאה שרייבר:

לא שאלתי, למי היא שייכת, שאלתי מי גר שמה היום.

דובר לא מזוהה:

אף אחד גר שם,

לאה שרייבר:

דירה ריקה?

ישראל קלרמן:

לאה, יש שם גן,

לאה שרייבר:

זה בדיוק (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה מה שהוא יענה לנו עוד דקה.

צחי ברים:

לא, זה על שם, על השם.

לאה שרייבר:

אני לא שאלתי למי שעכשיו גר, היום בפועל, גן?

צחי ברים:

כן,

ישראל קלרמן:

גן, ברור. (לא ברור).

רוחמה יעקבי:

גן,

דובר לא מזוהה:

מוזמנים לבוא לביקור.

לאה שרייבר:

אז למה אמרתם לי שהגן (לא ברור)?

דובר לא מזוהה:

היא בעלת הדירה, הגברת.

לאה שרייבר:

הבנתי, הבנתי, שלום.

ישראל קלרמן:

טוב, כן, מה אתה עונה?

אלנתן:

אני,

דובר לא מזוהה:

מה השם?

דובר לא מזוהה:

מי כבודו?

רוחמה יעקבי:

הוא האדריכל,

דליה אלפסי:

עורך הבקשה.

רוחמה יעקבי:

עורך הבקשה.

אלנתן:

אז רק אסביר, יש פה קצת בלגאן עם ההתנגדויות שרק לאמת דברים על,

ישראל קלרמן:

אין פה בלגאן אנחנו קיבלנו משנה סדורה,

לאה שרייבר:

אנחנו הבנו את זה,

ישראל קלרמן:

אז תענה לנו.

אלנתן:

יש פה שני בניינים שאנחנו רואים בניין אידלזון 3, שלום סיוון 8, שני בניינים,

ישראל קלרמן:

כן,

אלנתן:

שאנחנו מבקשים, יש פה שני מתנגדים שגרים פה ב – 8,

ישראל קלרמן:

כן,

אלנתן:

ובבניין 8 יש לאדון ברמי דירה,

ישראל קלרמן:

כן,

אלנתן:

והוא עשה שמה מה שעשה,

ישראל קלרמן:

לא קשור אליך,

אלנתן:

לא קשור הבקשה שלנו,

ישראל קלרמן:

יפה, נכון,

אלנתן:

איך אומרים? רוצים תגישו נגדו,

ישראל קלרמן:

תביעה.

אלנתן:

תביעה בעירייה.

ישראל קלרמן:

בוא נתמקד באדלזון 3, בבקשה לפנינו, כן,

אלנתן:

כל הנושא של עבירות בנייה שדוברו, הכול מתנקז לבנין 8, לא קשור אלינו, איך אומרים? טפלו בזה, ישירות מול העירייה. המתנגדים שמתייחסים פה, אני רוצה להסביר שני דברים, אחד כל הנושא של העמודה של הממ"ד, הבנין באמת מדורג בצורה כזאת, שהתוספת שלו בקרקע, היא יותר גדולה מכולם, ככה שלא הייתה האפשרות לעשות עמודת הממ"דים. מה שישבתי עם לאה בזמנו, הורדנו לו שטח מהבנייה של התב"ע, זאת אומרת יש לו פה איזה 7, 8 מטר מהתב"ע. הורדתי את השטח הזה, כדי להצמיח עמודת ממ"דים, שנותנת פתרון לכל העמודה, על העמודה הזאת, יש חתימות של 66% יש שמה חוץ מדירה אחת, כולם חתמו על העמודה הזאת, זה סרוק פה,

לאה שרייבר:

אתם הבאתם לנו,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

חבר'ה, רגע, רגע, לא מתווכחים איתו, יהיה לכם זכות אחרי זה לענות.

יוחנן וייצמן:

הגברת אביבה לא חתומה, נכון שיהיה לנו ברור.

אלנתן:

את השמות,

לאה שרייבר:

היא לא חתומה.

אלנתן:

תעלי פה למעלה.

לאה שרייבר:

פתחתי את זה מקודם,

ישראל קלרמן:

אוקי, הלאה,

מר פרויליר:

אולי תציע לנו,

לאה שרייבר:

הנה זה החתימות שיש לנו.

אלנתן:

ישי (לא ברור) יצחק, ציפי,

עדינה מגליס:

ציפי, אני מייצגת את ציפי, היא נכה

אלנתן:

בבקשה.

עדינה מגליס:

אני האפוטרופוס שלה, אין סיכוי שהיא חתמה.

רוחמה יעקבי:

הנה, הנה,

אלנתן:

זה חתימה.

רות בן עמרם:

הוא עבד עליה, הוא עבד עליה.

עדינה מנליס:

לא, לא, היא לא חתמה.

ישראל קלרמן:

מה זה לא חתמה? לכו למשטרה, מה?

יוחנן וייצמן:

את הבת שלה, אמרת מקודם.

עדינה מנליס:

לא, אני האפוטרופוס שלה, אני לא הבת שלה.

ישראל קלרמן:

מי את? מה השם שלך?

עדינה מנליס:

קוראים לי עדינה מנליס, את הבת שלהם,

ישראל קלרמן:

שלהם?

עדינה מנליס:

ומטפלת בציפי טבקאי.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, זה את מטפלת בה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, יש לה,

ישראל קלרמן:

היא הראתה לך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

פורמאלית היא,

ישראל קלרמן:

היא הראתה לך?

עדינה מנליס:

לא חתמה.

ישראל קלרמן:

הראתה לך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אומרת,

ישראל קלרמן:

אילנית, מה? לי יש חתימה, תגידי מה? מה את רוצה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שתגיש,

יוחנן וייצמן:

תגידי שאת זה שוב נשמע, בסדר?

אלדד רבינוביץ:

זה האפוטרופוס?

יוחנן וייצמן:

הבן אדם אומר שהיא חתמה לו, אני לא חושד בו, זה משטרה.

ישראל קלרמן:

על סמך מה את מדברת? אילנית,

לאה שרייבר:

יש,

מר פרויליר:

אני רוצה להגיד עוד משהו,

(מדברים ביחד)

מר פרויליר:

הבן אדם הזה, (לא ברור).

לאה שרייבר:

יש שמה ארבעה דיירים מעליו? סליחה, שנייה, אלנתן, יש ארבעה דיירים מעליו?

ישראל קלרמן:

חברים, מה?

אלדד רבינוביץ:

את האפוטרופוס.

ישראל קלרמן:

רגע, אני רוצה, אלדד, אלדד,

לאה שרייבר:

הנה, אני מסתכלת בחזית, בבקשה.

ישראל קלרמן:

תשמע לי, היא תענה אחרי זה. בוא אני רוצה לבקש מימכם, הסדר הדיון, הוא לא דיבר מילה כשאתם דיברתם,

לאה שרייבר:

יש שלוש חתימות.

ישראל קלרמן:

נשמע אותו עד הסוף,

לאה שרייבר:

יש לי שלוש חתימות,

ישראל קלרמן:

ותצינו לכם דברים שאתם רוצים אחרי זה לענות על זה, ואנחנו נשמע אתכם, ונקבל אחרי זה החלטה. (לא ברור) האדריכל, מגיש הבקשה, לא משנה, אמרת יש שלך חתימות של 66% הלאה. מה יש למטה?

אלנתן:

למטה?

ישראל קלרמן:

מה יש היום?

יוחנן וייצמן:

בבניין הזה, כלום.

אלנתן:

לא, אין כלום.

ישראל קלרמן:

לא, מגורים?

יוחנן וייצמן:

לא, בבניין ליד, כל העבירות בנייה שהם מדברים,

אלנתן:

כל ה - ,

ישראל קלרמן:

לא, התלמוד תורה איפה הוא נמצא, בבניין ממול?

יוחנן וייצמן:

בניינים ליד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא קנה שתי דירות,

ישראל קלרמן:

שלוש.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שתי דירות קנה,

אלנתן:

1 – 3.

ישראל קלרמן:

ב – 3, מה אתה אומר לי לא?

יוחנן וייצמן:

3 ו – 10 זה אותו מקום.

לאה שרייבר:

(לא ברור) קיים כיום תלמוד תורה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה לא אותו מקום.

דובר לא מזוהה:

בניין 3,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שתי דירות גם וגם הבניינים,

ישראל קלרמן:

יש חדר,

יוחנן וייצמן:

לא, הבניין המתנגד, לא,

לאה שרייבר:

הדירה המבוקשת, זה מה שבדקנו.

יוחנן וייצמן:

הדירה מבוקשת,

לאה שרייבר:

לפי, שנייה, לפי טענת המתנגדים, בדירה המבוקשת קיים תלמוד תורה, חיידר, מתחילת שנת הלימודים הנוכחית?

אלנתן:

שעברה.

לאה שרייבר:

שעברה מפ"ג.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שלחו את הפרסום,

יוחנן וייצמן:

שימוש חורג,

ישראל קלרמן:

שימוש חורג?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

ישראל קלרמן:

שלכם זה ראיתי.

לאה שרייבר:

אוקי, מתחילת שנת הלימודים תשפ"ג, זאת אומרת כמעט שנתיים יש שמה כיתות של תלמוד תורה.

ישראל קלרמן:

תלמוד תורה.

לאה שרייבר:

אוקי, בסדר. הדירה שמה שמוצג בפנינו מוצעת דירת מגורים, זה הנתונים, אני מציגה נתונים.

ישראל קלרמן:

בסדר, בדירת המגורים הזאת קיים שימוש חורג, זה מה שאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

לא, לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

קיים שימוש חורג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא הראה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

קיים שימוש חורג,

לאה שרייבר:

שימוש חורג ללא היתר,

ישראל קלרמן:

ללא היתר,

לאה שרייבר:

אוקי,

ישראל קלרמן:

קיים שימוש חורג, אל תגיד לי לא.

מר פרוילר:

יש שלטים שמתנוססים משני צידי,

ישראל קלרמן:

קיים שימוש חורג, הלאה. הלאה.

אלנתן:

לא הבינו את הדברים אני קיבלתי את התיק הזה,

ישראל קלרמן:

אתה יודע מזה אבל? סתם מעניין אותי, לא יודע, לא.

אלנתן:

אני קיבלתי את התיק הזה לפני שנתיים וחצי, כשהתחלתי הוא התעכב המון הוא מחכה 10 חודשים לוועדה. אני ראיתי את הדירה הרגילה עם חצר, לא, לא הולך (לא ברור), יכול להיות שייפתחו שמה היום תלמוד תורה, עוד פעם אני אומר יש שמה,

ישראל קלרמן:

הלאה,

אלנתן:

תפנו לרשויות,

ישראל קלרמן:

טוב,

אלנתן:

אבל,

יואל שבת:

לו יש תלמוד תורה כאילו?

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שהוא, הוא לא ידע מזה.

אלנתן:

תלמוד תורה, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הוא לא ידע מזה.

אלנתן:

אם יש תלמוד תורה, שייפנו לרשויות, שמישהו פתח בדירה (לא ברור).

יואל שבת:

המבקש.

לאה שרייבר:

כשהוא פתח את התיק,

אלנתן:

ראיתי רק,

אלדד רבינוביץ:

הוא לא יודע.

אלנתן:

כשאני פתחת את התיק,

לאה שרייבר:

עורך הבקשה,

אלנתן:

הייתי בחצר, כפי שמוצגת היום, כפי שמוצגת התוכנית, אם בשנה האחרונה מישהו פתח תלמוד תורה, אז יש רשויות.

ישראל קלרמן:

רגע, אז מה עוד?

אלנתן:

שימוש חורג, אני לא יודע,

ישראל קלרמן:

אחרי מה שהוא אומר שיש,

יוחנן וייצמן:

אבל איך אתה רוצה שנאשר,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

יש חתימות, מודע לכולם, מה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

לא, איך אתה רוצה, שנייה, בקשה, בהנחה שיש שמה כרגע עבירת בנייה קיימת, איך אתה רוצה שנאשר בקשה? אתה לא יודע, אני לא מאשים אותך בכלום, חלילה, חלילה, חלילה. אבל בסוף השולח שלך,

לאה שרייבר:

(לא ברור),

אלנתן:

אם יש תלמוד תורה, אפשרות אחת, להוציא את התלמוד תורה.

ישראל קלרמן:

נכון,

אלנתן:

מהבקשה.

ישראל קלרמן:

רוצים לעשות את זה, זה מה שאומר לך וייצמן, כרגע מה לעשות את זה,

אלנתן:

או לחילופין להתנות שיעשה שימוש חורג,

דובר לא מזוהה:

אנחנו מבקשים שיאשרו לו הקצאה.

ישראל קלרמן:

הלאה, רשמתי לך? יואל, אתה רוצה לשאול אותו שאלות, אני פשוט לא רשמתי לי,

יואל שבת:

רשמתי את כל ההערות שקיבלת?

ישראל קלרמן:

לא, ברור שיש לו,

יואל שבת:

אמרת שזכרת את הכול. אז יללה נו.

ישראל קלרמן:

תמשיך הלאה, נו.

אלנתן:

כל הנושא של העבירות בנייה,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

לאה שרייבר:

יש לכם זכות תגובה,

אלנתן:

שיחפור מתחת לשני הבניינים אנחנו לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

נכון, הלאה.

אלנתן:

לא נראה לי הגיוני, אני לא חושב שאפשר לשפוט בן אדם על מה שהוא עשה בבניין אחר,
שיבוא לעשות פה, יש רשויות היום הרבה יותר,

ישראל קלרמן:

הבנתי פה, אז בסדר, בוא, אני רוצה רגע,

רות בן עמרם:

יש רשויות ופתאום,

ישראל קלרמן:

אבל התשובה שלך, שנייה, לא לענות, גברתי,

רות בן עמרם:

איזה רשויות?

ישראל קלרמן:

אני לא מבין, אני אסגור את הדיון, אני מבקש מימכם. אני עוד פעם רוצה, בוא, התשובה שלך על ההתנגדויות ששמענו פה, העבירות לא שייכות, שנייה, עבירות לא שייכות אלינו, למעט ו - , שאתה לא יודע תלמוד תורה (לא ברור), שמענו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

טענות הם לא,

ישראל קלרמן:

מה? שמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדירה עצמה יש תלמוד תורה.

ישראל קלרמן:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חובה על הוועדה,

ישראל קלרמן:

אנחנו מטפלים בזה. אבל עכשיו, אילנית, אני מדבר עכשיו איתו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שתדע.

ישראל קלרמן:

אתה אומר התשובה שיש לך לגבי העמודה הזאת, אתה עשית מה שביקשו ממך, לתת פתרון של ממ"ד לכל העמודה.

אלנתן:

יש פתרון של עמודה,

ישראל קלרמן:

ולך יש (לא ברור) על זה?

אלנתן:

שנייה,

ישראל קלרמן:

כן,

אלנתן:

אני יוצא לעמודה השנייה,

ישראל קלרמן:

כן,

אלנתן:

התב"ע שמה יותר קלה,

ישראל קלרמן:

ולגבי המחסנים?

אלנתן:

לגבי המחסנים יש תוכנית צל של מחסנים, עוד פעם אם לא ניתן לממש ויש שמה סלעים, אז הוא לא יכל לחפור.

אלדד רבינוביץ:

יש, יש לך חתימות על המחסנים?

אלנתן:

יש חתימות,

ישראל קלרמן:

של הבקשה, יש חתימות,

יוחנן וייצמן:

לא ממ"ד,

אלדד רבינוביץ:

לא, יש לו חתימה על העמודה.

ישראל קלרמן:

לא, בתור עמודה אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, ברמות.

לאה שרייבר:

תוכנית צל, תוכנית הצל פורסמה,

מר פרויליר:

כשלוש בקשות,

יוחנן וייצמן:

היא לא אושרה.

מר פרוילר:
שלוש בקשות,

יוחנן וייצמן:
כעת אנחנו דנים,

לאה שרייבר:
כי אנחנו דנים בה, שום דבר לא אושר.

עו"ד אילנית מיכאלי:
יש מספיק?

צחי ברים:
צריך אבל חתימה פוזיטיבית?

ישראל קלרמן:
היום כן,

יוחנן וייצמן:
לא, תוכנית צל? לא, לא,

אלדד רבינוביץ:
השטח הוא שטח משותף.

יוחנן וייצמן:
זה 65%,

(מדברים ביחד)

אלדד רבינוביץ:

זה נראה לי שטח משותף, שטח משותף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא במצב, אסור לעשות, אי-אפשר לבן אדם, שנתיים גן ילדים, לבוא לאשר לו.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את הממ"ד לא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

גם אין חתימות.

ישראל קלרמן:

הם לא נמצאים פה? למה לא? לא, אין פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זהו, ישראל,

יואל שבת:

הממ"ד הוא לא מתוך הבעלים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, הבנו את העניינים,

ישראל קלרמן:

אין פה נגד הממ"ד, אין פה נגד לממ"ד,

יואל שבת:

למה? יש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כולם מתנגדים,

ישראל קלרמן:

מי?

יואל שבת:

הם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כולם כל אלה שמעל.

ישראל קלרמן:

לממ"ד?

יואל שבת:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בטח, מעליו, לא רוצים, אתה לא שומע?

ישראל קלרמן:

לא שמעתי אותם, שמעתי רק שהם אומרים שיש להם בלגאן.

אלנתן:

מה? לממ"ד מה?

ישראל קלרמן:

יש פה מישהו מתנגדים לממ"דים?

יואל שבת:

תראה אני אגיד לך משהו,

מר פרויליר:

הממ"ד אבל לא למוסד, ממ"ד לדירה.

ישראל קלרמן:

לא, הם לא מתנגדים לממ"ד.

מר פרויליר:

ממ"ד לדירה, גם אנחנו רוצים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם גם רוצים,

יוחנן וייצמן:

זה לא פוגע בהם.

יואל שבת:

אני חושב (לא ברור) את הדיון.

מר פרויליר:

אבל הצורה של הממ"ד,

ישראל קלרמן:

רגע, חברים, וייצמן אומרים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא רוצים,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? יואל,

יואל שבת:

תראו, אני רק ממה שאני מתרשם, שמה שתוכל לקדם פה, זה גם במידה ואין שמה שימוש שלא מתבצע בכדין, זה רק את התוספת שמותרת לך ע"פ תב"ע, אתה רוצה למקם שמה ממ"ד, תמקם שמה גם ממ"ד, בתוך קווי הבניין לא מעבר לזה, כי יש לך פה, אני לא רואה פה רוב קנייני שיש לך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין, אין חתימות,

יואל שבת:

בוודאי שלא בתת-הקרקע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין חתימות.

יואל שבת:

ואני חושש שגם כלפי עמודת הממ"דים גם אין לך את הרוב הזה, אז בעצם כל הסוגיות שדיברנו עליהם, אז אתה בעצם,

ישראל קלרמן:

יואל, יואל,

יואל שבת:

אז אתה בעצם מצטמצם למשהו שהוא תואם תב"ע, אם זה תואם תב"ע אני חושב שזה משהו שאפשר, אולי לכוון אולי, אבל אם אתה מדבר קומת מרתף, אני לא רואה בעצם שום אפשרות שכזאת, כרגע אין לך רוב קנייני.

ישראל קלרמן:

אין בתב"ע?

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אין, אז מה רשום את זה,

יואל שבת:

תן לי רגע, דיברנו על זה, אי-אפשר, אני אומר מה שאני אומר בסופו של דבר, מכל הבקשה
הזאת, קח אותה, איך שלא תיקח אותה, אם אתה מבקש לבנות את התוספת ע"פ נספח
הבינוי תב"ע זה משהו שאפשר ובלבד, ובלבד, שאין שמה באמת שימוש חורג שמתבצע שלא
כדין,

ישראל קלרמן:

זהו.

אלנתן:

לגבי הקנייני,

יואל שבת:

כי אין לך רוב קנייני.

ישראל קלרמן:

לגבי הקנייני?

אלנתן:

החצר, שהוא יושב עליה עם הממ"ד, היא חצר פרטית, אז הוא לא,

יואל שבת:

אבל האינטרס שלי בסופו של דבר, להצמיח עמודת הממ"דים.

אלנתן:

אבל יש שמה עמודת ממ"דים.

יואל שבת:

לא, אבל אני בסופו של דבר, תגרע, היא תגרע, היא תגרע, למה לא? היא לא תגרע את המרפסות למעלה?

ישראל קלרמן:

לא,

לאה שרייבר:

כן, היא כן,

אלנתן:

אז הנה יש העוד מרפסת,

יואל שבת:

היא לא תפגע במרפסות למעלה?

אלנתן:

לא,

לאה שרייבר:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

לזה המתנגדים?

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) שלנו.

ישראל קלרמן:

מרפסות מתנגדים?

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים להחליט אם אנחנו,

לאה שרייבר:

קיבלנו חתימה של שלושה דיירים בעמודה,

אלדד רבינוביץ:

הם טוענים שהם לא חתמו,

יואל שבת:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים,

ישראל קלרמן:

לא, אבל היא אומרת,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

לאה, שהם לא מתנגדים. מה אתה רוצה?

אלדד רבינוביץ:

כי הם טוענים שאין חתימות.

לאה שרייבר:

לא אמרתי שהם לא מתנגדים, אני אמרתי שאנחנו קיבלנו חתימות של שלושה מבעלי (לא ברור), אני חשבתי שיש שמה רק שלושה מתברר שיש ארבעה,

ישראל קלרמן:

חמישה.

יואל שבת:

גם שמה,

לאה שרייבר:

חמישה, ויש לי ארבע מתוך חמש.

יוחנן וייצמן:

מה?

לאה שרייבר:

בסדר. חסר לי, חסר לי אחד.

ישראל קלרמן:

חתימה של אחד שיש לו מרפסת שמה? איפה? למעלה, למעלה?

לאה שרייבר:

לא, היא, באיזה קומה את גרה?

ישראל קלרמן:

יואל, יואל,

לאה שרייבר:

איזה קומה את גרה?

רות בן עמרם:

קומה רביעית,

ישראל קלרמן:

יש ארבעה שלא מתנגדים,

רות בן עמרם:

או חמישית.

לאה שרייבר:

איזה קומה, שאלתי. ,

יואל שבת:

אבל הם מסכימים?

ישראל קלרמן:

כן.

עדינה מנליס:

סליחה, רגע,

לאה שרייבר:

איזה קומה את אומרת גרה?

דוברת לא מזוהה:

קומת הכניסה.

ישראל קלרמן:

למה לא מציג (לא ברור).

לאה שרייבר:

קומה מעל המבקש?

ישראל קלרמן:

אני אשאל אותו, והוא יגיד - לא,

לאה שרייבר:

אז היא לא חתמה, וזה יפגע לה.

יוחנן וייצמן:

תנאי להפצה לגורמים זה הסרת העבירה.

לאה שרייבר:

שנייה, יש כאן אחת, ישראל,

דובר לא מזוהה:

היא פה, היא לא חתמה לה (לא ברור).

לאה שרייבר:

היא גרה מעליו,

יוחנן וייצמן:

היא, זה היא.

צחי ברים:

אני אומר, בוא נבין את התמונה אחרי זה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

צחי ברים:

היא מתנגדת לממ"דים שלנו.

ישראל קלרמן:

באיזה קומה היא גרה?

דובר לא מזוהה:

חמישית.

לאה שרייבר:

מעליו, מעליו,

ישראל קלרמן:

מעליו?

דובר לא מזוהה:

נמצא מעליו.

ישראל קלרמן:

שנייה,

רוחמה יעקבי:

כן,

לאה שרייבר:

מעל המבקש היא גרה.

אלנתן:

יש חמישה דיירים, יש חמישה דיירים, יש ארבע חתימות, היא מעליו, היא לא חתמה.

דובר לא מזוהה:

זה אנחנו נגיש תביעה במשפט.

יואל שבת:

איך אתה ממשיך? מצמיח את העמודה?

אלנתן:

(לא ברור) בתוכנית צל, אני לא מגיש אותה.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה רק ממ"ד אחד?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

לא, לא, ממ"ד לבן אדם.

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים להחליט על המיקום.

אלנתן:

להציג תוכנית צל,

יואל שבת:

אוקי,

אלנתן:

שיושבת, התוכנית צל לא נוגעת בתב"ע, מעבר למרפסת גג שיושבת על המרפסת גג.

יואל שבת:

אוקי,

לאה שרייבר:

שנייה ובכל העמודה אין להם מרפסות?

אלנתן:

בחזית,

לאה שרייבר:

בכל העמודה אין להם מרפסות?

אלנתן:

לא, לא, רק הדירה מעליו,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

למי אתה מסיט חלק במרפסת? בהצעה השנייה של הממ"ד?

לאה שרייבר:

לגברת הזאת שיושבת פה,

אלנתן:

היא מתנגדת.

ישראל קלרמן:

והיא אחד מעליו?

יוחנן וייצמן:

כן,

עדינה מנליס:

היא מעליו כן,

רוחמה יעקבי:

כן,

לאה שרייבר:

כן,

יוחנן וייצמן:

היא גם לא בונה את המרפסת, והתוכנית, היא רוצה לבנות את המרפסת?

מר פרויליר:

אם עושים ממ"ד, רבותי, אם עושים ממ"ד, צריכים לעשות איזה עמודה לכולם, כולם צריכים ממ"דים.

יוחנן וייצמן:

נכון, אנחנו צריכים, להכניס.

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

אלנתן:

אם מקום אחר לממ"ד, אם הם רוצים לממ"ד,

מר פרויליר:

יש, יש מקום אחר. המקום הזה דווקא, איך שהאדריכלית כתבה, שהבאנו, שמה שזה לא טוב לכולם, זה לא טוב לכולם.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, אתם רוצים להגיד משהו להוסיף? לא, שמענו הכול. מה?

רוחמה יעקבי:

תגיד.

מתנגדת:

בכל תוקף, אני מתנגדת.

ישראל קלרמן:

שמענו, תודה.

מתנגדת:

עכשיו אני יכולה לחזור לארצות הברית.

עדינה מנליס:

אני רק רוצה לומר,

ישראל קלרמן:

היא באה מארצות הברית במיוחד לוועדה?

מר פרויליר:

כן, כן,

דוברת לא מזוהה:

כן,

יוחנן וייצמן:

דיברת עם הגברת ציפי?

עדינה מנליס:

אני פשוט שאני האפוטרופוס שלה אז, שום דבר, היא לא חותמת על שום דבר בלעדי, היא אמרה לי,

אלדד רבינוביץ:

שנייה את אפוטרופוס לדין בהחלטת בית משפט?

עדינה מנליס:

לא, אני (לא ברור) שלה, בגלל שהיא נכה וכל העניינים הבריאותיים אבל, היא פשוט זה האופי שלה, אז עכשיו התקשרתי אליה, והיא אמרה שהיא לא חתמה מעולם על שום דבר,

יוחנן וייצמן:

היא אמרה לך (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה לא הנושא.

מר פרויליר:

חתימות גם אם יש,

עדינה מנליס:

לא אמרתי, אתם אמרתם לי.

ישראל קלרמן:

אתם רוצים להוסיף, לענות על מה שהוא אמר, מה ששמענו ממנו?

עדינה מנליס:

לא, לא, רק אמרתם לי לבדוק.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, תודה רבה. הסתיים הדיון.

דובר לא מזהה:

היא לא חתמה?

יוחנן וייצמן:

היא אמרה לה שהיא לא חתמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא לא חתמה,

רות בן עמרם:

ממ"ד, אני לא יודעת מה, בלי מחסנים, ובלי בלבול מוח, כי במחסן שהוא יבנה, הוא יפתח פתח
(לא ברור).

ישראל קלרמן:

תודה רבה,

רות בן עמרם:

הוא ישים דלתות הזזה,

ישראל קלרמן:

תודה רבה,

רות בן עמרם:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

תודה רבה, הסתיים הדיון.

רות בן עמרם:

עוד משהו יכול לעשות. לא חוק.

יוחנן וייצמן:

הבנו מה קורה,

ישראל קלרמן:

הבנו הכול.

רות בן עמרם:

החוקים לא מעניינים אותו.

ישראל קלרמן:

חברים,

דובר לא מזוהה:

בקומת קרקע שלו, הוא פתח, שתי דלתות פה, וחדרים, בלי שום אישור, בלי כלום.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

גם אתם הוראתם לו לסגור את זה, וזה פתח ולא (לא ברור), צפצפת בכלל.

ישראל קלרמן:

למה? וייצמן, רגע אילנית את לא,

יוחנן וייצמן:

תנאי להפצה לגורמים,

יואל שבת:

חברים הדיון הסתיים, בוא נקיים דיון פנימי, וזהו. תודה רבה לכולם.

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה, שנייה, בוא רגע, אז מה אמרת שמה?

דובר לא מזוהה:

הוא פתח שני דלתות,

ישראל קלרמן:

זה אמרת, בסדר. הבנו, תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

זה לא בסדר בכלל.

יואל שבת:

שמענו, שמענו.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, הסתיים הדיון, אל תתיישב.

יוחנן וייצמן:

סיימנו, סיימנו חברים.

ישראל קלרמן:

אדוני,

יוחנן וייצמן:

סיימנו.

ישראל קלרמן:

של מי המחשב הזה שהוא מחזיק?

לאה שרייבר:

שלו, שלו.

רוחמה יעקבי:

בוא אדוני,

מר פרזיליר:

זה לא ראשוני (לא ברור) פה, אנחנו הולכים.

ישראל קלרמן:

כל טוב בהצלחה, אדוני.

דובר לא מזוהה:

כן, כן, אני הולך.

רוחמה יעקבי:

תודה רבה, תקבלו תשובה עוד שבועיים.

ישראל קלרמן:

טוב, תודה רבה.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

כל טוב, נסיעה טובה.

רוחמה יעקבי:

מאיפה היא?

ישראל קלרמן:

ארצות הברית.

דוברת לא מזוהה:

אני גרה פה 40 שנה.

ישראל קלרמן:

טוב, חבר'ה, כמו שאמר מנהל האגף, מנהל האגף.

יואל שבת:

אני ברשותך, אתה רוצה שאני אגיד?

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להגיד?

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

בבקשה.

יואל שבת:

אני אשמח, היו פה כל כך הרבה התנגדויות, רוב ההתנגדויות התנקזו בעצם בקומת המרתף,

לאה שרייבר:

יואל אפשר טיפה יותר בקול?

יואל שבת:

החשש שלהם, החשש הרב שלהם בגלל שהם ראו את זה מבניין סמוך, איך הדבר הזה מתפתח למשהו אחר, כמובן שאנחנו לא נביאים, אבל לא לנו ניתנה הנבואה. אבל מצד שני, גם אין לו פה גם רוב קנייני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, אין חתימות,

יואל שבת:

אז מבחינתנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז זה לא,

יואל שבת:

מבחינתנו זה אין פה שום דבר בכלל לדון בקומת המרתף, כי זה שטח משותף, אין לו רוב קנייני, נגמר האירוע, כל מה שקורה בקומת המרתף, צריך להסיר אותו. לגבי הבינוי והרחבה, שמתבצעת בעצם, לצד הבניין, בהתאם לתב"ע ובתוספת ממ"ד שנוגס קצת מה שנקרא מעבר לקווי הבניין, אני חושב שבנסיבות הקיימות בגלל שהקרקע הזאתי צמודה למבקש, אני חושב שכן, ונכון לאשר את זה, במידה ויצטרפו, מה שנקרא מבקשים נוספים אין מקום להצמיח עמודה אחרת, במיקום אחר. אני חושב שזה באמת המיקום הכי מיטבי שיכול להיות לבקשה הזאתי, הוא גם לא מה שנקרא מתפרע ברמה שהוא, מה שנקרא נוגס מעבר לקווי הבניין, זה משהו שהוא ריאלי, סביר, שאפשר מה שנקרא לקדם אותו, ומי שירצה כמובן להצטרף לעמודה הזאתי בהמשך, יש (לא ברור) מצוין.

לאה שרייבר:

שנייה יואל, אבל, יש לנו,

יוחנן וייצמן:

המתנגדת גם לא רוצה להוציא את המרפסת,

יואל שבת:

רגע, רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן:

היא הבעייתית באמת.

יואל שבת:

לגבי, רגע, לגבי הייעוד השונה, אם יש שמה שימושים אחרים שקורים, כמובן שתנאי להפצה לגורמי, תנאי להפצה לגורמים אני חושב שצריך לקבל פה את האישור של מחלקת הפיקוח, האגף לפיקוח על הבנייה, ויהיה שמה שימוש כזה, כמובן שאי-אפשר לאשר שום דבר, מבחינתנו ההחלטה הזאתי נדחית. לגבי כל הסיפורים, הנושאים שעלו פה, צריך לחשוב לעוד דבר אחד, לגבי היזק ראייה של הבניין הסמוך, השכן, אני לא זוכר את שמו,

יוחנן וייצמן:

תואם תב"ע,

יואל שבת:

אז בעצם זה תואם תב"ע, את המיקום של החלון של הממ"ד, לאה, תבקשי שזה יופנה לצד, ולא לכיוון של הבניין הסמוך, זה הדבר היחיד,

יוחנן וייצמן:

צריך 106,

יואל שבת:

את שאר הפתחים להתאים לנספח הבינוי אחד אחד.

יוחנן וייצמן:

זה לא צריך 106?

יואל שבת:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה יצריך?

לאה שרייבר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, כמובן, כמו, אם שמת חלון, יש שמה חלקה גובלת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא בתב"ע, זה לא,

יואל שבת:

לא, הנה החלון,

יוחנן וייצמן:

זה נראה כמו,

יואל שבת:

לא, לא, החלון הוא כבר שם, החלון הוא כבר שם.

יוחנן וייצמן:

אז בכלל אין לו היזק ראייה,

יואל שבת:

אז זהו, החלון זה שם,

יוחנן וייצמן:

אין לו היזק ראייה בכלל, הוא סתם,

יואל שבת:

החלון זה שם, אז מבחינתנו זה בסדר. ורק להתאים את החלונות בהתאם לנספח הבינוי,

לאה שרייבר:

אני יכולה לבדוק אם הנספח בכלל נתן,

לאה שרייבר:

אם נספח הבינוי נתן שמה חלונות, אז להתאים את זה לנספח הבינוי, אני חושב שזה הדבר הכי נכון וזה. עלה שמה בעצם, הוא ביקש שהעבודות יבוצעו בין 2 ל – 4, למניעת עבודות, לא צריך להפנות את זה למחלקה לאיכות הסביבה שיבחנו את זה,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

שמה?

יואל שבת:

אתם רוצים לקבל איזה החלטה?

ישראל קלרמן:

למה? למה?

יואל שבת:

לצמצם פעולות כבודות של עבודות בנייה בין השעות 2 ל – 4, זה,

ישראל קלרמן:

אנחנו עושים את זה?

יואל שבת:

החלטה שהוועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יואל שבת:

תראה כשיש, אתה יודע חשש כזה, הוא,

לאה שרייבר:

יש בין 2 ל – 4,

ישראל קלרמן:

זה נגמר הסיפור.

לאה שרייבר:

מה זה השטויות האלה?

יואל שבת:

למה? יש, שי הנחיות, רגע, אל תגידי שטויות, שאת לא מכירה את הדברים.

לאה שרייבר:

זה פעם (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל היא אומרת שיש שם (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בין 2 ל – 4.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בטח שיש (לא ברור),

לאה שרייבר:

עובדים היום, זה כאילו פעם היה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אבל אנשים לא כולם עובדים.

יואל שבת:

יש הנחיות, יש הנחיות של המחלקה לאיכות הסביבה, למניעת מפגעים. בסופו של דבר, כולם רוצים לבנות, כולם רוצים להיות בירושלים, אבל צריך לעשות את זה גם, בהתחשבות גם, בהתחשבות מסוימת, גם מה שנקרא בדירים, אז בעצם בהתאם להנחיות של המחלקה לאיכות הסביבה, ויש מסמך כזה, וזה כן מפריע, אז כן לצמצם פעילויות כבדות, זאת אומרת עבודות של קידוח, דברים כבדים למנוע בשעות האלו.

רוחמה יעקבי:

חפירות.

יואל שבת:

פועלים ערבים, מאבטחים, נשק.

אלדד רבינוביץ:

יש לנו סמכות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יואל מה עם הסלעים?

ישראל קלרמן:

שמה?

יואל שבת:

אני חושב שלא,

ישראל קלרמן:

על מה? מה אמרת?

יואל שבת:

אני חושב שלא,

ישראל קלרמן:

מה אמרת? יואל, על מה?

לאה שרייבר:

כאילו שלא יהיה להם פועלים ערבים,

ישראל קלרמן:

זה לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא יכולים להיכנס לזה,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא נכנסים לזה, אה לגבי הפועלים, לא נכנס לזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אי-אפשר להיכנס לזה, אבל השאלה לגבי הסלעים,

אלדד רבינוביץ:

זה עוד דרישה (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה חושב שזה יכול למוטט שלנו?

לאה שרייבר:

אנחנו ביטלנו את הבינוי בתקנון,

יוחנן וייצמן:

ירד, ירד,

יואל שבת:

זה ביטלנו, ירד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מתחת ירד.

יואל שבת:

כל הנושא של קומת מרתף כבר לא רלוונטי, אין בו חשש ליציבות, יחידת דיור נוספת, מנהור
תת-קרקעי בין שני הבניינים, כל את זה בעצם,

ישראל קלרמן:

לא נמצא בפנינו, אנחנו לא רואים את זה,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

הממ"ד, הממ"ד אנחנו מאשרים אותו, הממ"ד אנחנו מאשרים אותו,

לאה שרייבר:

אני רוצה להגיד משהו יואל, לגבי הממ"ד, לא,

יואל שבת:

אני אגיד לך, יש חשש, אתה חושש, אני אסביר לך למה,

לאה שרייבר:

יואל, אפשר שנייה להגיד משהו לגבי הממ"ד? הדיירת שגרה מעל המבקש, היא לא חתמה, עכשיו הממ"ד פוגע לה ב - , פוגע לה במרפסת לפי מסמך.

יואל שבת:

(לא ברור) כרגע לא פוגע כלום,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) של הממ"ד,

יואל שבת:

הוא כרגע לא פוגע לה בכלום, הוא לא פוגע לה בכלום.

ישראל קלרמן:

טוב.

לאה שרייבר:

אבל הוא, שנייה,

יואל שבת:

כשהוא בונה רגע,

לאה שרייבר:

אם אנחנו נגיד נבקש למקם, אפשר שנייה, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

תחזיר את הממ"ד למקומו הראשון.

לאה שרייבר:

אנחנו נגיד, נבקש,

יואל שבת:

זה עוד יותר גרוע, הם לא רוצים,

לאה שרייבר:

שנייה יואל, שנייה, אם אנחנו נגיד נבקש למקם את הממ"ד פה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

איפה?

לאה שרייבר:

פה,

יואל שבת:

בתוך התוספת?

לאה שרייבר:

נגיד הממ"ד,

יוחנן וייצמן:

עזבי,

לאה שרייבר:

שנייה, למה? ככה,

ישראל קלרמן:

מה?

לאה שרייבר:

שנייה, תנו לי לסיים, מה שאני מבקשת למקם את הממ"ד, גם עכשיו הממ"ד נוגס בחלק מהתוספת, ברגע שאני מבקשת את הממ"ד בתוך התוספת, אני מאפשרת בינוי בעמודה, ואני גם לא פוגעת בשכנה.

ישראל קלרמן:

מה את רוצה להגיד שהוא יקבל פחות?

לאה שרייבר:

אני רוצה להגיד, אני רוצה לאפשר ממ"ד לכל העמודה,

ישראל קלרמן:

לא, אמרתם לו לעשות.

לאה שרייבר:

ברגע שהממ"ד פה, שנייה,

ישראל קלרמן:

את אמרת לו אז, זה היה כבר בוועדה ואמרת לו להוריד את הממ"ד משמה, כי זה לא לכל העמודה, מה? זה הוא עשה בסיכום איתך.

לאה שרייבר:

אפשר לענות?

ישראל קלרמן:

כן, אבל תעני.

לאה שרייבר:

ממה שאני הבנתי שהדיירת מעל חתמה על הממ"ד הזה. לפני שהבאתי את התיק לדיון, עכשיו במעמד הדיון התברר שלי, שהדיירת מעל לא חתמה על המיקום של הממ"ד,

ישראל קלרמן:

היא כן תחתום,

לאה שרייבר:

המיקום של הממ"ד, שנייה, והמיקום של הממ"ד פוגע לה במרפסת לפי נספח בינוי.

ישראל קלרמן:

שנייה, ולכן פה היא כן תחתום?

אלדד רבינוביץ:

האם לא צריך את החתימה שמה?

לאה שרייבר:

אני לא צריכה את החתימה שלה, ואני מאפשרת, ברגע שנגיע,

יואל שבת:

אני מציע, את מעלה נקודה שהיא חשובה והיא נכונה.

צחי ברים:

לכן אמרתי,

לאה שרייבר:

יאפשר ממ"ד לדירת הקומה השלישית וקומה רביעית,

ישראל קלרמן:

שמענו, שמענו, הלאה, יואל, מה אתה עונה?

יואל שבת:

לא, רגע, רגע, בוא נשמע את יצחק ו - ,

צחי ברים:

אני אומר מיד בהתחלה הבנתי שהיא ניזוקה מממ"ד,

רוחמה יעקבי:

היא מעליו.

צחי ברים:

היא מעל המבקש.

ישראל קלרמן:

היא לא ניזוקה, היא לא רוצה, לא רוצה,

רוחמה יעקבי:

מתנגדת.

מר פרויליר:

צחי ברים:

למה?

ישראל קלרמן:

נו, ולכן מה אתה רוצה?

צחי ברים:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שזה פוגע לה במרפסת,

צחי ברים:

אני אומר תיקח את כל המכלול של כל הבעיות פה, אז אני לא יודע אם חייבים לקבל את הבקשה.

יואל שבת:

אפשר לשלב בין השתיים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, תקשיב,

ישראל קלרמן:

נשמע את יואל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שאתה אמרת,

ישראל קלרמן:

זה לא כולם, אילנית, אבל בואי, שנייה,

יואל שבת:

אפשר, אפשר לעשות את הדברים מה שנקרא לשלב בין שני הדברים, בסך הכול כשאנחנו בעצם מבקשים ממ"ד, אנחנו בדרך כלל דורשים אותו מעבר לסל הזכויות שיש לנו.

ישראל קלרמן:

נכון.

יואל שבת:

כי אנחנו רוצים גם לעודד בניית ממ"דים, לא רק את התוספת עצמה,

ישראל קלרמן:

נכון,

יואל שבת:

גם תוספת ממ"ד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

יואל שבת:

הרעיון הראשוני שהיה באזור הזה, הוא נפסל, יצר כל כך הרבה בעיות בתוך הזה, מה שהייתי עושה כאן, כל יש ליישר פה קו, ליישר קו לא לייצר את הבליטה הזאת, ליישר פה קו בעצם עם הבינוי, מבחינה תכנונית, לגבי ההצעה שלך, לגבי הצעה שלך, אפשר ללכת לכיוון הזה, אבל רק לבקש ולדרוש, בעצם שמבחינת התכנון, שבעצם יהיה שלנו שמה, מה שנקרא 70% קירות שיוורדות לקרקע. את אומרת לו - תשמע, אין בעיה, שהממ"ד שלך פה, בסדר? במיקום שאתה מבקש אותו, כמובן שנאפס את זה פה. אבל אם יש לך, את האופציה שלנו פה, יש לנו פה קיר אחד, יש קיר שני, וקיר שלישי של 75, של 70%, ואז אתה בעצם גם אם אתה רוצה לבנות בעתיד, את הממ"ד, לא במיקום הזה, אלא במיקום הזה, עדיין יש לך את האפשרות.

לאה שרייבר:

אתה בעצם (לא ברור) את האופציה הזאתי לעמודה מעל.

יואל שבת:

אני נותן להם את האופציה, או שתבחרו, לעלות למעלה בעמודה הזאת, או ב – 75% שיש לי
פה בקירות, אני גם ככה יכול לענות,

ישראל קלרמן:

יפה.

צחי ברים:

יללה, תציג לו את ה – 70%,

יואל שבת:

אני עשיתי שילוב של השתיים, זה הכול.

ישראל קלרמן:

יפה. הלכנו על זה.

לאה שרייבר:

שנייה, אבל אנחנו עדיין צריכים,

ישראל קלרמן:

מזה שיואל אומר,

לאה שרייבר:

יואל, אוקי, זה רעיון מעולה, אבל השאלה מה אנחנו עושים פה עם רוב קנייני, מה אנחנו
צריכים פה בכלל?

יואל שבת:

לא, לא, אין לך צורך פה ברוב קנייני,

צחי ברים:

מה אנחנו מתייחסים?

יואל שבת:

כי אנחנו בעצם הבקשה היא תואמת תב"ע,

לאה שרייבר:

במידה והממ"ד בשטח המוצע,

יואל שבת:

המגרש שלו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל ה - ,

יואל שבת:

מה שיושב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שלא (לא ברור).

יואל שבת:

מה שיושב על המגרש שלו, צמוד אליו,

לאה שרייבר:

נכון, ואני לא, ואני כבר, ואני לא פוגעת בנספח הבינוי.

יואל שבת:

ואת לא פוגעת גם בזכויות העתידיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

באפשרות בעתיד לבנות,

יואל שבת:

זכויות המיגון, של הדיירים העתידיים, אני חושב שזה הכי נכון, והכי (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא נפגע.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה לכם.

ישראל קלרמן:

לא, תודה רבה. בהצלחה.

אלדד רבינוביץ:

זה לא דיון קלאסי, רק שתדעו.

דוברת לא מזוהה:

נבוא שוב.

אלדד רבינוביץ:

זה הרבה יותר רועש מהרגיל.

דוברת לא מזוהה:

נבוא שוב, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

טוב.

דוברת לא מזוהה:

ביי.

ישראל קלרמן:

בסדר? בסדר? אז סיכמו.

לאה שרייבר:

שנייה רגע, תן לי לכתוב את זה,

ישראל קלרמן:

כן, כן, מה לאה אומרת?

אלדד רבינוביץ:

יצירתי ומעולה.

צחי ברים:

מצוין.

אלדד רבינוביץ:

גזלנו אותו לגמרי, אבל (לא ברור).

צחי ברים:

לא,

ישראל קלרמן:

לאה, מה? את כותבת את זה?

צחי ברים:

תלמוד תורה גם.

ישראל קלרמן:

אני יכול להמשיך עם חנאן?

לאה שרייבר:

לא, שנייה, תן לי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני כתבתי את זה,

ישראל קלרמן:

תראי מול (לא ברור).

יואל שבת:

תנאי להפצה לגורמים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תצלמי, ואני אכתוב, בסדר?

יואל שבת:

אישור של הפיקוח,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) לבניין שליד.

לאה שרייבר:

לאשר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני רק כותבת לך,

אלדד רבינוביץ:

קיבלנו ידיעה,

יואל שבת:

אתם רוצים?

אלדד רבינוביץ:

לא, קיבלנו ידיעה, באו לשבת,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

צחי ברים:

הפיקוח לבד יסתדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני כותבת את זה,

צחי ברים:

אין צורך,

ישראל קלרמן:

זה לא קשור, זה בניין אחר,

אלדד רבינוביץ:

הם באו אלינו,

ישראל קלרמן:

אלדד,

צחי ברים:

הם לבד, זה לבד ידעו, אלדד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כתבתי את זה, אני אעתיק את זה מסודר. בדיוק.

יואל שבת:

אני איתך, שתבין. אני איתך.

ישראל קלרמן:

גם אני איתך.

אלדד רבינוביץ:

לפי החוק, זה כן,

צחי ברים:

לא, אני אומר בתוצאה, זה יהיה ככה.

יואל שבת:

אני אומר, אנחנו לא יודעים, אנחנו לא יודעים,

ישראל קלרמן:

הוא יעשה להם חפירות מתחת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוא תקשיב, בלי הקלטה, בלי הקלטה. יואל.

(מדברים ביחד ברקע)

ישראל קלרמן:

אם היום מאשר משהו, שיכול לקרוא לזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רק דבר אחד, אתה שומע?

ישראל קלרמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בעמודה שנייה לפי תב"ע,

אלדד רבינוביץ:

מאשרים את הבינוי, בגלל זה יש את הבניין ליד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מרפסת פתוחה לסוכה.

ישראל קלרמן:

אבל זה לא נשוא הבקשה, לא מעניין אותי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

פתאום אלה,

יואל שבת:

קוד ההחלטה זה לאשר חלק מהבקשה, בסדר?

ישראל קלרמן:

טוב.

יואל שבת:

קוד ההחלטה זה לאשר,

ישראל קלרמן:

קוד ההחלטה לאשר חלק, אמר. חנאן, תודה. מה את רוצה?

לאה שרייבר:

שנייה אני רק רוצה לסמן את מה שדיברנו, שיהיה לנו.

יוחנן וייצמן:

אז נשנה לך בקוד ההחלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמרנו לה, תקשיבי,

יוחנן וייצמן:

אם חשבת פעם על הקוד. יש לך חוזים, (לא ברור) אכלת אותה.

לאה שרייבר:

שנייה, אבל במידה ואנחנו, זה חשוב לכתוב, במידה ומתברר שיש שמה שימוש חורג, אז
ההחלטה היא דחייה בעצם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון.

לאה שרייבר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

הוא יזמין את הפיקוח.

יואל שבת:

עד לקבלת, עד לקבלת אישור סופי מהפיקוח, שאין שמה שימוש שהוא שונה,

לאה שרייבר:

מההיתר הקודם,

יוחנן וייצמן:

יואל, אנחנו צריכים יותר ליבראלי שהוא יזמין, אנחנו לא מזמינים את הפיקוח, הוא צריך להודיע
לפיקוח, מתי הוא הסיר את העבירה. היה ויודיע טוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, צריך אישור פוזיטיבי מהפיקוח, שאין עבירת בנייה.

יוחנן וייצמן:

לא את שולחת את הפיקוח, לבקשתו נשלחת הפיקוח.

לאה שרייבר:

אתה יודע מה יקרה אם הוא יזמין אותו,

יואל שבת:

למה לא?

לאה שרייבר:

ברור,

יואל שבת:

למה לא?

לאה שרייבר:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

הם לא בחופש,

לאה שרייבר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בחופש.

לאה שרייבר:

אני שולחת מחר את הפיקוח,

יואל שבת:

לא, לא, יוחנן, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, נשלח את הפיקוח,

יואל שבת:

למה לא? למה לא?

לאה שרייבר:

הפיקוח יצא שבוע הבא,

יואל שבת:

אתה יכול ל - ,

יוחנן וייצמן:

אתה לא,

לאה שרייבר:

יום ראשון עידית יוצאת לשטח.

יוחנן וייצמן:

שהפיקוח יצא באמצע ספטמבר, אל תגידי לו תאריך. הוא לא יסיר את העבירה מחר. אל תעשה צחוק, לא, לא, בוא, בוא נהיה כנים, אתם באמת רוצים להתייחס לזה,

לאה שרייבר:

זה סוג של הטעיה, בוא, להציג לנו דירה בזמן שיש שמה שימוש חורג, זה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה, הוא דיבר על,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הפרסומים.

יואל שבת:

על השימוש עצמו,

יוחנן וייצמן:

על השימוש.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ראיתם איזה פרסומים הוא עשה?

רוחמה יעקבי:

זה נכון, כן, כן,

ישראל קלרמן:

סויר.

יוחנן וייצמן:

זה אמת, מה אתה, אתה לא יודע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא כותבים בדיוק,

יוחנן וייצמן:

מה אתה חושב שתראה בסיור? תנחש.

ישראל קלרמן:

מה? רגע, זה לא, זה אז הוא צודק, לא, עזבו, לא פיקוח, בוא נעשה, יואל,

רוחמה יעקבי:

זה קיים.

ישראל קלרמן:

להכניס להחלטה,

יואל שבת:

מה?

ישראל קלרמן:

תנאי,

יואל שבת:

תנאי להפצה לגורמים?

יוחנן וייצמן:

תנאי להפצה.

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אישור הפיקוח.

יואל שבת:

אישור פיקוח.

ישראל קלרמן:

לא, אישור,

יואל שבת:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

שיש שם שימוש חורג.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, צריכים,

יואל שבת:

עבירת בנייה אתה, תכלס מה אומר לך?

יוחנן וייצמן:

בוא.

ישראל קלרמן:

בוודאי.

יואל שבת:

זה צריך לבוא לפה,

ישראל קלרמן:

לא, חשבתי שהוא אומר שהוציא אותה.

יוחנן וייצמן:

מה אמת. בית ספר מה? אנחנו יודעים את האמת, מה?

ישראל קלרמן:

אישרנו לו.

רוחמה יעקבי:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז,

ישראל קלרמן:

טוב. חנאן, בבקשה.

לאה שרייבר:

שנייה אני מסיימת.

חנאן עמורי עב"ד:

ברגע שהיא תשחרר לי את המחשב.

יוחנן וייצמן:

איזה רחוב אנחנו?

ישראל קלרמן:

את חייבת?

חנאן עמורי עב"ד:

כן, בטח.

ישראל קלרמן:

טוב.

חנאן עמורי עב"ד:

זה סך הכול מרפסת ויש לנו מתנגד אחד.

ישראל קלרמן:

אז אפשר לזמן אותם.

חנאן עמורי עב"ד:

אני צריכה להציג. לא רוצה, כי אני צריכה לדעת איפה המתנגד יושב. אז אנחנו צריכים לדעת,

ישראל קלרמן:

לא, עכשיו לא, אנחנו באיחור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, כדי לאשר חלק, אנחנו צריכים.

ישראל קלרמן:

מה? לא הבנתי חנאן, מה הבעיה?

חנאן עמורי עב"ד:

אני חייבת את ההרמוניקה בשביל שנדע איפה המתנגד יושב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה יהיה תנאי להפצה לגורמים, בסדר.

ישראל קלרמן:

טוב.

לאה שרייבר:

שנייה.

יואל שבת:

איחור של חצי שעה.

ישראל קלרמן:

מה?

יואל שבת:

איחור של חצי שעה.

ישראל קלרמן:

עכשיו עם המרפסת אחת, אנחנו נגמור את זה, טוב.

לאה שרייבר:

שנייה יש לי שאלה, שנייה,

ישראל קלרמן:

אבל המרפסת זה לא בעיה.

יואל שבת:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה?

לאה שרייבר:

יואל, יואל, יש לי רק שאלה לגבי התוכנית, יואל. יואל, לגבי תוכנית צל להשאיר אותה? תוכנית צל למחסנים להשאיר אותה ברגע שהם מסירים את המחסן?

יואל שבת:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל שבת:

לא רלוונטי. לא רלוונטי. הסירו הכול.

יוחנן וייצמן:

איפה החלטתם (לא ברור)?

יואל שבת:

מה?

יוחנן וייצמן:

איפה החלטת מה המיקום של הממ"ד?

ישראל קלרמן:

לא ראית פה, לא, עזוב. סליחה, הוא לא מנהל את הוועדה. לא רלוונטי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

סליחה, אני הולך החוצה, אני מקבל את העונש שלי. סליחה.

ישראל קלרמן:

10 דקות. למה יצאת?

יוחנן וייצמן:

ירושלים ילד טוב.

ישראל קלרמן:

שלום, חנאן, להמשיך, אני רוצה.

חנאן עמורי עב"ד:

אין לי את המחשב.

לאה שרייבר:

שנייה, זה לא יפה שמלחיצים,

ישראל קלרמן:

לא, אני לא מלחץ אותך, אני אומר לחנאן, היא יכולה לדבר בלי מחשב.

חנאן עמורי עב"ד:

אני לא יכולה בלי מחשב.

לאה שרייבר:

שנייה, איך אני שומרת את זה פה?

ישראל קלרמן:

את רוצה אני יכול, חנאן, את רוצה אני אעשה את זה,

חנאן עמורי עב"ד:

תעשה.

ישראל קלרמן:

לא, אם יש,

חנאן עמורי עב"ד:

אתה מחליט, את המנהל את הוועדה, לא אני.

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל את יואל רשות, יואל.

חנאן עמורי עב"ד:

מה שאתה מחליט.

ישראל קלרמן:

מדובר במרפסת,

יואל שבת:

בואי תתארי בגדול את הבקשה, ועל מה ההתנגדויות. ואחרי זה נציג את הכול.

חנאן עמורי עב"ד:

הבקשה מרפסת, מתנגדים על זה שזה מפריע לגינה שלהם, בגלל זה זה חשוב שנראה איפה הוא גר בדיוק, ומה הגובה שנראה מה הגובה, בגלל זה חשובה לי ההרמוניקה.

יואל שבת:

זה לא עולה?

לאה שרייבר:

שנייה לא, אני לא סיימתי.

חנאן עמורי עב"ד:

לא, לאה לא נותנת לי את המחשב.

לאה שרייבר:

איזה מעליבה.

חנאן עמורי עב"ד:

אז מה? זה לא נכון? את לא משחררת.

רוחמה יעקבי:

אבל היא רוצה לכתוב.

לאה שרייבר:

איפה הרמוניקה? הוא שלח לי את זה במייל.

יואל שבת:

את רוצה שאני אעשה את זה דרך המערכת שלי?

לאה שרייבר:

שולחת את זה במייל, ואני עפה מכאן.

יואל שבת:

בואי חנאן, בואי.

ישראל קלרמן:

חנאן, בואי רגע לפה.

חנאן עמורי עב"ד:

תעלה, אין בעיה.

יואל שבת:

אני אעלה את זה מאצלי, ואז תראי את זה פה, ונתקדם. נחסוך את הזמן, אנחנו גם ככה באיחור. אילנית אמרה לי מהבוקר, שהיא לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, דווקא לא,

יואל שבת:

יש לה את כל הסלטים היא צריכה להכין היום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, להיפך, אמרתי יש לי הכול מוכן היום.

רוחמה יעקבי:

מוכן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני גם עושה גם וגם.

אלדד רבינוביץ:

מכינה סלטים לשבת?

רוחמה יעקבי:

הנה חנאן.

(מדברים ביחד ברקע)

לאה שרייבר:

ביי לכם, תמשיכו ליהנות.

ישראל קלרמן:

ביי.

יואל שבת:

ביי, תודה, לאה.

סיום הדיון